

UNIVERSITĀTES

AVĪZE

Latvijas Universitātes izdevums
Iznāk kopš 1922.g. 25. septembra

1991. g. maijs Nr. 28 - 29

Maksā 20 kap. (ārpus LU 50 kap.)

Ja pieķeras Skursteņslauža pogai, tad vēlēšanās
piepildās...

MĀRA DEDZIŅA foto

Šajā numurā:

- ♦ Jaunums ir tas, ka LU uzsākusi savu ceļu augstākās izglītības pilnveidošanā Latvijā. 2. lpp.
- ♦ Vīrietim par lielu nepatīkšanu dažas sievietes "virtuvi, bērnus utt." no-maina pret augstāko izglītību un pat dibina savas korporācijas. 4. lpp.
- ♦ Politiskais aristokrāts Jānis Čakste reizē spēja būt arī garīgs aristokrāts. 5. lpp.
- ♦ Kā cauri elektronu džungļiem ielauzties pasaules datu bankā. 6.,7. lpp.
- ♦ VIŅŠ atbildēs arī tev, kaut gan tavā ceļā uz paradīzi ir grēks kā šķērslis. 10.,11. lpp.
- ♦ Varēsīt arī iepazīties ar kādu tautas varoni, kurš sēž astotajā stāvā pa kreisi. 15. lpp

UA **R** SN

- ♦ Otrā rītā pēc balles esot aizmiguši tikai divi jaunieši. 8.,9. lpp.
- ♦ Bet tie nav visi skursteņslauku noslēpumi, par pārējiem nākamajā numurā

Jaunumi

LU sava ceļa meklējumos

15. aprīlī Universitātes Padome uzklauzīja rektora Jura Zaķa un prorektora Riharda Kondratoviča atskaiti par piedalīšanos Latvijas augstākās izglītības reformu konferencē "Latvijas augstskola Mīnsterē 91". Šī konference tika organizēta ar nolūku, lai mūsu Universitātes vadība tiktos ar Vācijas augstskolu pārstāvjiem, kuri ir gatavi palīdzēt LU tās reformu centienos.

Latvijas Universitāte sāk meklēt savu specifisko ceļu izglītības pilnveidošanai, kas atbilstu šodienas Latvijas situācijai. Tādēļ ir nepieciešams ņemt vērā gan idejas, kas tika ieliktas LU šūpulī 1919. gadā, gan arī šodienas Rietumeiropas un Amerikas augstskolu pieredzi. Taču tas nenozīmē to augstskolu likumu mehānisku pārņemšanu, atvešanu un iestādīšanu Latvijas augsnē. "Mēs esam gatavi uzklauzīt padomus, iepazīties ar pasaules augstskolu darbību un tad veidot savu —

Latvijas izglītības sistēmu un nacionālo Universitāti", paskaidroja rektors Juris Zaķis.

Padome runāja arī par pašreizējās Latvijas Universitātes atšķirībām no Rietumeiropas un Amerikas universitātēm gan iekšējo struktūru, gan apmācības veida un kvalitātes ziņā.

Tā, piemēram, lietderīgi būtu ņemt vērā, ka ārzemēs augstskolu mācībspēki nodarbojas ar fundamentālo zinātņi. Patlaban LU ir noteikts mācībspēku slānis, kas zinātniskajā darbā vispār nav iesaistījušies. Bez tam kardināli nepieciešams pārorientēties uz tādu studiju organizēšanu, lai studenti galvenokārt strādātu patstāvīgi, veiktu savus pētījumus un nevis tikai noklausītos lekcijas, bibliotēku apmeklējot īsi pirms semināra vai eksāmena. Bet vai mūsu bibliotēkās ir radīti pienācīgi apstākļi, lai students tur varētu ērti un produktīvi strādāt? Vērtīgu priekšlikumu izteica Vēstures un filozofijas fakultātes dekāns Juris Rozenvalds. Viņš ierosināja zināmu grāmatu krātuvi izvietot katrā fakultātē, kur uz vietas studenti varētu lasīt.

Prorektoram Rihardam Kondratovičam simpatizēja tas, ka Rietumu augstskolas ir strukturētas lielākos fakultāšu blokos. Vienā universitātē ir ne vairāk kā 3—4 fakultātes: dabaszinātņu, sociālo

zinātņu, tautsaimniecības. Mūsu Universitāte šajā ziņā ir ļoti sīki strukturēta, mums taču ir 13 fakultātes.

Iespējams, ka visu trīs Baltijas augstskolu apmācības sistēmas tiks pārveidotas līdzīgi. Jau tagad ir konkrēti zināms, ka visu trīs valstu augstskolas lems par bakalaura grāda piešķiršanu.

Taču, kā intervijā "UA" atzina rektors Juris Zaķis, Latvijas Universitātei ir ļoti svarīgi saglabāt savu nacionālo īpatnību. To diktē gan Latvijas vēsture, gan tās īpatnējais stāvoklis. Pastāvot arī Rīgas Tehniskajai Universitātei un Latvijas Lauksaimniecības Universitātei (līdzšinējai Akadēmijai) Latvijas Nacionālā Universitāte var dot tādas zināšanas, kuras nevar apgūt nekur citur pasaulē, piemēram, Latvijas vēsturi, latviešu filoloģiju u. tml.

Jāņem vērā, ka paies vēl 10 — 15 gadi, līdz Universitāte tiks valā no padomju sistēmas atstātajām paliekām. Tāpat 90. gadu studentiem jācer, ka viņu bērni studēs atjaunotā Nacionālā Universitātē.

JOLANTA APINE

Tuvojas Preses diena. Tās aizsākumi gan saistās ar "Правда" vēsturi, taču neskatoties uz to, ka Preses nams ir zudis un vispār iet ļoti grūti, mēs sveicam sevi un kolēģus PRESES DIENĀ! Andra Dzeņa bildē esam redzami kopā īsi pirms Ziemassvētku svinēšanas "UNIVERSITĀTES" AVĪZES' redakcijā. Daudzi šobrīd nodarbojas ar citām, ne mazāk svarīgām lietām, bet citi ir stājušies to vietā.

Pirmo reizi

PASAULES vēsturē starptautiskā bovlinga turnīrā "Les Lion Cup '91", kas šogad notika Norčepingā (Zviedrijā), piedalījušies Latvijas pārstāvji. Uzaicinājumu startēt šais sacensībās saņēma sporta klubs "IMPRO", bet uz Zviedriju ar LU ārējo sakaru daļas, Tūristu kluba un menedžera V. Gustsona gādību aizbrauca T. Batavins un V.Ivanovs. Savu sniegumu Zviedrijā par veiksmīgu sportisti neuzskata, drīzāk tas esot bijis pieredzes iegūšanas brauciens.

"US" čempionāts krosā

savus dalībniekus Bīķernieku mežā pulcēja 11. aprīlī. Laika apstākļi skrīšanai bija brīnišķīgi, prognoze nr. 1 — labvēlīga, tādēļ rezultātus var uzskatīt par pilnīgi objektīviem.

Individuālajā sacensībā 1000m sievietēm:

1. Ilona Upmale, Ped. fak. 3:07
2. Gita Zamberga, Biol. fak. 3:19

3. Guna Ivbule, Ģeogr. fak. 3:31

3000m vīriešiem:

1. Jānis Balevičs, Fiz. un mat. fak. 9:02
2. Aleksandrs Tarbanovs, Ekon. fak. 9:04
3. Valdis Bērziņš, Fiz. un mat. fak. 9:18

Ko vēlas studēt Viļņas universitātē?

No 1.marta pieņem iesniegumus studijām Viļņas universitātē. Šogad dienas nodājā plānots uzņemt 1055 studentus, līdz 25.martam savu vēlmi studēt jau izteikuši 1622 cilvēki. Vislielākā interese ir par medicīnu (saņemti 185 iesniegumi), bet vakanto vietu skaits — 75. Populāra ir arī angļu valoda, jo to studēt grib 124, bet laimīgo vidū var būt tikai 27, jurisprudencē attiecīgi 156 — 85.

Liels konkurss gaida tos, kuri izvēlējušies vācu un franču valodu. Turpretī ķīmijas specialitātē domāts uzņemt 60 interesentus, bet pagaidām pieteikušies 20. Līdzīga situācija ir ar krievu valodu. Saņemti 8 iesniegumi, taču rezervētas 23 vietas. Laiks domāt ir līdz 30.aprīlim.

1915. gada aprīlī Daugavgrīvas cietokšņa latviešu zemessargi šeit — pie Ruļļu kalniem, savā pirmajā kaujā apturēja vācu armijas uzbrukumu Jelgavai...

Ideja par latviešu strēlnieku pulku radīšanu bija dzimusi... rakstīts uz

piemīpas akmeņa, kuru veidojuši Jānis un Klāvs Kakši un Alvine Veimbaha. 14. aprīlī to iesvētīja Sv. Annas draudzes mācītājs, Valmieras iecirkņa prāvests Jānis Priednieks. Pasākumu organizēja Latviešu strēlnieku apvienības Jelgavas novada valde un Svētes pagasta valde.

MĀRA DEDZIŅA teksts un foto

ZIŅAS NO ĀRZEMĒM

Ukrainas studenti apvienojas

Dnepropetrovskā beidzies Ukrainas Studentu savienības 2. kongress. Tajā piedalījās 300 deleģāti no 16 Ukrainas apgabaliem.

Kongresā izskatīja jautājumu par to, kā tiek pildītas 1990. gada oktobra bada streika laikā Parlamentam izvirzītās prasības. (Nacionalizēt PSKP un komjaunatnes īpašumu, iesaukt jauniešus dienēt Ukrainas teritorijā, veidojot nacionālo karaspēku, neparakstīt Savienības līgumu, atlaist republikas parlamentu un sarīkot jaunus vēlēšanas. Prasība par premjerministra atcelšanu tika izpildīta jau oktobrī). Kongress atzina, ka Parlaments prasības nepilda un paturēja sev tiesības pretdarboties ar jebkurām nevardarbīgās cīņas metodēm. Konkrēts rīcības plāns šai jautājumā izstrādāts netika.

Kongresa laikā tika izdarīti grozījumi Studentu savienības Statūtos. Punkta: "Studentu savienība cīnās par suverēnas Ukrainas veidošanu", vietā ierakstīja, ka Studentu savienības cīņas mērķis ir neatkarīga Ukraina ārpus PSRS.

Tika izvirzīts arī jautājums par Studentu savienības pārtapšanu par Jaunatnes partiju. Priekšlikums ar nelielu balsu vairākumu tika noraidīts. Studentu savienība palika politizēta sabiedriskā organizācija.

Lieldienu nedēļā Kijevā notika Studentu savienības un organizācijas "Bratstvo" apvienošanas mēģinājums. (Tās ir līdzīga rakstura organizācijas, vienīgi "Bratstvo" darbojas Ukrainas rietumos, kur ir spēcīgi attīstīta nacionālās atdzimšanas kustība).

250 deleģātu galvenais uzdevums bija ievēlēt valdi, kura izstrādātu tālākus Studentu organi-

zācijas darbības plānus. Par priekšsēdētāju tika ievēlēts Vladimirs Čemerihis, kurš studentu vidū ir atzīts jau kopš 80. gadu sākuma (dibinājis pirmo atmodas organizāciju jauniešiem "Gromada", vadījis cīņu pret militāro katedru, par ko trīs reizes ticis izslēgts no Universitātes.).

Pilnīga Ukrainas studentu apvienošanās neizdevās bijušā Studentu savienības līdera Olesja Doņeva rīcības rezultātā. Kopš oktobra bada streika, kad viņš kļuva par nacionālo varoni, Olesja popularitāte kritusies. Viņš pat neizvirzīja savu kandidatūru jaunā priekšsēdētāja amatam, tā vietā aģitējot Rietumukrainas studentus PRET apvienošanos.

Pašlaik Jaunajā Studentu savienībā ir 10 000 biedru, tā darbojas pēc komjaunatnes struktūras parauga, tās rīcībā ir kopš oktobra saziedotie 200000 rubļi un organizācijas tuvākais pasākums ir Studentu dziesmu festivāls "Вывих 91" 1. maijā Ļ.vovā.

INESE VOIKA

Konservatori: studenti vai administrācija?

Maskavas Baumaņa augstākajā tehniskā universitātē studenti krasi nostājās pret administrācijas ieceri — eksāmenus rīkot nevis semestra beigās, bet periodiski mācību laikā pēc katra kursa noklausīšanās. studenti mītiņos pieprasīja universitātes administrācijas atkāpšanos no amatiem.

Kā šobrīd dzīvo Juridiskā fakultāte? —

jautāju tās dekānam profesoram Jānim Vēberam.

— Visaktuālākais ir finansu trūkums, nepieciešams nostiprināt materiālo bāzi, ieviest kompjuverzāciju. Trūkst jaunu, spēcīgu kadru. Gribu ieteikt, lai fakultātes absolventi atgriežas

Universitātē un strādā par mācībspēkiem.

Neatrisināts ir uzskates un mācību līdzekļu jautājums, jo likumi mainās, grozās, pazūd un tiek pieņemti no jauna. Vēl jau ir daudz problēmu, kas bojā omu.

Runājot ar studentiem, izrādījās, ka fakultātē nekas tāds īpašs un svarīgs nenotiek. Viss rit klusi un mierīgi, ja neskaita Studentu dienas un braucienus uz Vāciju vākt ābolu ražu. Ar to saistās lielākais piedzīvojums, jo tika nošauti trīs zaķi: brauca uz VDR, bet atbrauca no VFR un piedevām vēl nopelnīja 350 markas. Tik atklāti par to pastāstīja Dace Dzenīte.

Taču, ja nopietni, tad no 20. maija līdz 5. jūlijam jāiesniedz dokumenti un no 8. jūlija līdz 20. jūlijam jānokārto eksāmeni (rakstveida sacerējums par sabiedriski politisku tēmu; valsts tiesību pamati; svešvaloda), tad arī jūs varat cerēt iekļūt studentu kārtā. Nākotnē paredzēts ieviest jaunu apmācības sistēmu: kursu vietā būs semestri (1 — 10). Pēc 4 gadu mācīšanās var iegūt bakalaura grādu, vēl pēc 2 gadiem — maģistra. Ir reāla iespēja savas studijas turpināt vai pabeigt ārzemēs.

Par studentu var kļūt arī tie, kas par studijām spēš samaksāt apmēram 4000 rubļ. gadā.

GUNITA VOLKA
"Noruna"

Atjaunotās organizācijas

Lai arī kā daudziem vīriešiem tas nepatīku, tomēr gadsimta sākumā dažas sievietes izlēma tradicionālo "virtuvi, bērnu, baznīcu" apmainīt pret augstāko izglītību. Un tā pēc pirmā pasaules kara akadēmiskajā dzīvē ienāca sievietes. Pirmā, kas iestājās Rīgas Politehnikumā, bija rektora Paula Valdena meita. Un pavisam drīz arī Latvijas Universitātē viņai atradās sekotājas.

Palielinoties studējošo sieviešu skaitam, radās arī nepieciešamība pēc kaut kā vienojoša. Un tā 1921. gada 6. novembrī vīriešu korporāciju ciešajās rindās parādījās viens baltais zvirbulis — pirmā studējošu korporācija "Daugaviete". Tā bija pirmā ne tikai Latvijas Universitātē vai Latvijā, bet visā pasaulē. Un arī šobrīd studējošu korporācijas ir tikai Latvijā un Igaunijā studentēm un trimdniecēm.

"Daugavietī" nodibināja 19 medicīnas studentes ar profesora Maldoņa studentu korporācijas "Lettonia" draudzīgu atbalstu. Lai gan sabiedrības attieksme sākumā bija samērā skeptiska — sak, ko nu dāmas darīs — alu dzers vai paukosies? — tomēr drīz "Daugavietī" pievienojās vēl septiņas korporācijas, kas šobrīd ir arī atjaunotas:

DAUGAVIETE. Dibināta 1921. gada 6. novembrī Rīgā. Krāsas: violets, zaļš, zelts.

GUNDEGA. 1923. gada 29. novembrī Rīgā. Zaļš, zils, sudrabs.

DZINTRA. 1924. gada 20. maijā Rīgā. Oranžs, zaļš, zils.

IMERIA. 1924. gada 19. novembrī Rīgā. Brūns, zils, zelts.

SELGA. 1927. gada 17. februārī Rīgā. Dzeltens, zils, sudrabs ("Imerias" com. gar.).

GAUJMALIETE. 1927. gada 22. martā Rīgā. Balts, zils, zelts ("Daugavietes" com. gar.).

VARAVĪKSNE. 1927. gada 25. novembrī Rīgā. Zils, zelts, violets ("Daugavietes" com.

• KORPORĀCIJAS • KORPORĀCIJAS

gar.).

SORORITAS TATIANA. 1932. gada 17. februārī. Zaļš, zils, sarkans. Krievu studējošu korporācija.

Lai gan studējošu korporācijas vēl nav kļuvušas tik populāras un aktīvas kā studentu korporācijas, tomēr to iekšējā dzīve tāpēc nav mazāk interesanta. Bet kāda tā ir? — par to pastāstīja "Daugavietes" audzinātāja Leimaņa kundze.

— Literāros vakarus, konventu un

korporāciju. Tā iepazīnāmie, varēja arī izdevīgi apprecēties — korporācijās jau nebija tie nabadzīgākie un neapsviedīgākie. Un tad jau vēl maija un jubilejas komerši...

— Bet kāds ir korporācijas finansiālais pamats?

— Biedru naudas Latvijas laikā bija Ls 10 katru mēnesi. Paliela summa, bet meitenes (fukši — I.N.) to nemaksāja. Palīdzēja jau arī filistru biedrība. Tagad biedru nauda ir 5 rubļi.

— Cik cilvēku šobrīd ir "Daugavietē".

— Kopā ar filistrēm un tām, kas trimdā, esam 406.

Studējošu korporāciju mērķis bija audzināt savas valsts un tautas patriotes. Tāpēc pastāvēja arī uzskats, ka korporantei nevajadzētu precēties ar cittautbnieku. Bet, ja kāda apprecēja ebreju, kā tas arī dažreiz gadījās, tad viņa izstājās no korporācijas. Tāpat aizgāja arī tās, kas pievērsās dievturībai, jo korporantei vajadzēja būt kristietei. Bet Ilonu Leimani, vēlāko romāna "Vilkaču mantiniece" autori, no korporācijas izslēdza par melošanu. Kas tur īsti bijis — tā ir korporācijas iekšējā lieta, kuru atklātībā neizpauz.

— Kādi vēl bija ierobežojumi?

— Nedrīkstēja dzert, smēķēt. Vēlāk jau gan kādu vīna glāzi atļāva. Arī pārāk krāsoties nevarēja. Tad citas korporantes aizrādīja vai pat nosūdzēja konventam...

Kur ir kāds aizliegums, tur vienmēr ir arī sodi. Par dažādu normu pārkāpšanu, tradīciju neievērošanu korporācijas internā (iekšējā) tiesa varēja piespriest naudassodu, brīdinājumu, uz laiku atņemt tiesības nēsāt krāsas (cepurīti, lentu, krāsu stienīti tikai šai korporācijai raksturīgajās krāsās), izstumt no korporācijas uz laiku no 1 mēneša līdz pat 99 gadiem.

ILZE NAGLA

• Studējošu korporācijas "Imeria" 1939. gada maija komeršs Pūrē.

audzināšanas stundas meitenēm (tā studējošu korporācijās sauc fukšus — I.N.) mēs rīkojam irētās telpās — Skolotāju namā, jo konventa nams kara laikā gājis bojā. Mūsu literārais maģistrs ir Skaidrite Sīrsona, viņa pastāsta par jaunāko mākslā... Meitenes lasa savus referātus. Tā viņas mācās ne tikai pareizi uzvesties sabiedrībā, bet arī uzstāties auditorijas priekšā.

Aprīļa sākumā mums bija literārais vakars kopā ar studentu korporāciju "Lettonia"...

— Bet kā tad ir ar ballēm?

— Pagaidām jau vēl grūti, bet agrāk to bija daudz. Parasti rīkojam kopā ar kādu vīriešu

Bet mūsu docents strādāja, cīnījās, bez maksas vadot arī fakultāti, un vienmēr saglabāja humora izjūtu, ticību mūsu zinātnei un Tēvzemes nākotnei.

Doktora darbam tika atdota veselība, bet tādi "sīkumi" toreizējo Universitātes vadību neinteresēja. Un vai arī mēs nepietaupījām sevi, aizstāvojot mūsu docentu? Uz to lai katram atbild viņa sirdsapziņa, manējā mani moka. Pats docents pēc tituliem nekad netiecās.

Par K. Ramana devumu var runāt ārkārtīgi daudz, bet minēšu tikai, manuprāt, unikālāko — fotoalbumu "Latvijas daba un ainavas", ko izdeva trīs reizes, un joprojām tam līdzīga nav.

Mūsu vecākais kolēģis līdz beidzamam mirklim juta dzīves elpu un viņa pēdējais novēlējums bija: "Latvijai vajadzīgs mežu un zemju kadastrs!"

JĀNIS ŠTRAUHMĀNIS

5. aprīlī pie ģeogrāfu mājas plīvoja valsts karogs ar sēru lentu, mājā bija daudzu paaudžu ģeogrāfi, mūsu tuvākie kolēģi — biologi un citi ziņāmi un nezināmi cilvēki. Mēs atvadījāmies no kolēģa, Latvijas ģeogrāfu ģeogrāfa, skolotāja, kura mācības saņēmuši visi pēckara paaudzes ģeogrāfi — no docenta KAMILA RAMANA.

K. Ramans visu savu darbīgo mūžu atdevis mūsu Universitātei. Studēt sācis Latvijas brīvvalstī tēva, profesora G. Ramana vadīts, un pirmoreiz skatījies arī rietumu zemes. Bet LU diploms tika saņemts tikai 1945. gadā, diploms ar numuru 0001.

Un tad gandrīz pusgadsimtu aktīvs, radošs darbs Ģeogrāfijas fakultātē, ar uzmanību arī no staļinistu un neostaļinistu puses. Jo docentam, lūk, bija lemts sākt studēt brīvajā Latvijā, un viņam, lūk, nebija komunistu karte kabatā (pēdējo mēs abi kopā saņēmām 70. gadu sākumā un kopā nolikām pārīšus atpakaļ).

JĀNIS ČAKSTE KĀ POLITIĶIS

Laimīgi panākumu un ieguvumu ziņā ir tie tautu vēstures laikmeti, kur politika un gars apvienojušies. Es saprotu garu kā faktoru, kā kompasu, kas vada mūsu būtību. Ļoti bieži notiek, ka politiskie vadoņi nava nemaz tautas garīgie vadoņi. Pirmie bieži ir profesionālie politiķi, kas politiku pārvērs labākā gadījumā par izveicīgu amata vai veikala vadību, sliktākā — par savstarpēju cīņu goda un slavas dēļ, visļauņākā gadījumā — par mantkārības un iedzīves arēnu uz tautas rēķina. Diemžēl politika tikai retos gadījumos apvienojas ar garu, tādēļ arī neveiksmes, nemiers, šķelšanās, naids, partiju un šķiru nemitīga berzēšanās, ešanās un plēšanās uz tautas labklājības rēķina.

Es ļoti labi saprotu, ka politika varbūt nekad nebūs tāda, kādu to gribēja Platons savā "Politeia", t.i., pilnīgs gara iemiesojums valdībā, gudro vīru valdībā. Tas ir mūžam nesasniedzams ideāls, ko savā fantāzijā cēla lielais sengrieķu filozofs, izmisumā par grieķu politiskās iekārtas sabrukumu. Bet viņa var būt tāda, kāda tā bija Atēnās Perikla un Kimona laikā. Tani laikmetā tur valdīja garīgā un politiskā aristokrātija, kādu citur reti kur mana. Tā pastāvēja vēl līdz cīņām ar Maķedonijas Filipu līdz Dēmostena retoriskiem varoņdarbiem. Romas politiskā aristokrātija līdz Cēzaram Augustam arī uzrāda veselu rindu raženu, diženu vīru ar cildeniem tikumiem un pirmklasīgu inteliģenci. Pēc Augusta nāves nāk garu garā rinda nemākuļu un neprāšu, viduvējību ar plēsēju un laupītāju tieksmēm, bet viņi spēlēja politisko "lomu". Tie noveda Romas valsti (imperium Romanum) līdz bēdīgam sabrukumam.

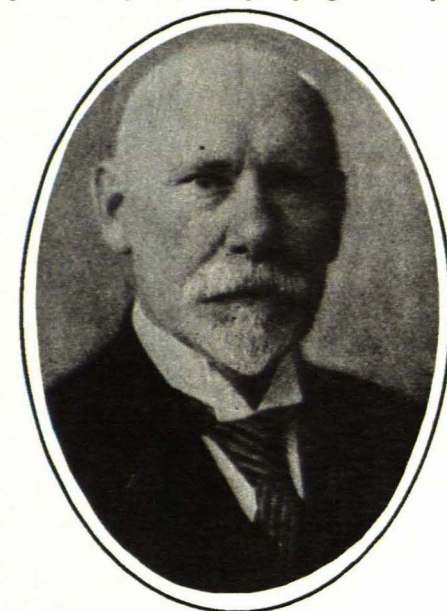
Nelaiķis Jānis Čakste pieskaitāms pie tās politiskās aristokrātijas, kas līdzās arī izpildījusi garīgās aristokrātijas uzdevumus. Pēc Valdemāra, Kronvalda Ata, Andreja Spāga viņš jāpieskaita pie latvju tautas nacionāliem garīgiem vadoņiem. Viņa praktiskās politikas vadītājas zvaigznes bija atmodas laikmeta idejas, it īpaši K. Valdemāra sabiedriskie un politiskie ideāli. Latvijas Tautas Padomes Satversmes Sapulces un Valsts Prezidentam J. Čakstem nekad nav bijusi tieksme ar politiku amatu sagādāt sev laicīgas mantas, rūpēties par "business and money making" (veikali un naudas taisīšana). Politiskā "anđele", veikali, partiju cenšanās iesist sev politisku un veikalnecisku kapitālu, veikala politika programmu un politisko ieskatu šaurums un aprobežotība bija viņam sveši.

Mums vēl nav slēgtas vadītāju vienības, nava tā, kā mūsu valsti visvairāk vajag: nava vairāku diženu vīru, kas varētu tālāk ieviest dzīvē atmodas laikmeta nacionālo vadoņu gara tradīcijas, piemērojojoties tautas tagadējām vajadzībām. Mums pat nava nekādas politiskas tradīcijas, kas būtu sevī ieslēgušas politiskai praksei nepieciešamos garīgos elementus. Nava individuālu paraugu jaunažiem darbiniekiem. Tādi, piemēram, kādi ir amerikāņiem Vašingtons, Linkolns, frančiem Gambeta, itāļiem Garibaldi un Mazini, angļiem Pits, Dizraeli un Gladstons.

Ja nu nelūkojoties uz visiem šiem šķēršļiem un trūkumiem, Jānis Čakste savā augstā un atbildīgā amatā 7 gadus, var teikt, politiskās tradīcijas bada gados, rīkojies un darbojies ar neapstrīdamām sekmēm, ar cieņu un ar godu, pat ar slavu, ko tam parādīja bērnu dienā ne vien latvieši, bet arī cittau-

tieši, pat lielu tautu pārstāvji, — tad nevaram noliegt, ka viņa garīgais un morālais līmenis bijis augsts.

J.Čakstes kā politiķa īpašības dziļi sakņojas viņa cilvēciskās īpašībās. Visās lietās viņš mīlēja vienkāršību, kārtību, mēru. Kā lielā K. Valdemāra, tā arī J. Čakstes lozungs bijis "meden agan", t.i., visu ar mēru. Viņš reti jāvēs aizrauties, reti padevās jūtu uzplūdumiem un instinktu varai. Dominē prāts. Tas bijis viņa kompass garīgās dzīves jūrā;

"Valdības Vēstneša" 66. numurā 93. gada 8. martā rakstīts, ka Saeima ir pieņēmusi un Valsts Prezidents izsludina likumu, t.i., Latvijas Universitātes Satversmi. Valsts Prezidents tolaik bija Jānis Čakste. Jūsu uzmanībai J. Kreicberga raksts "Jānis Čakste kā politiķis".

tādēļ viņš nekad nava nomaldījies no braucamā ceļa, tādēļ viņa kuģis uz sēkļa un apakšūdens klintīm nava uzskrējis, bet beidzot pēc vētrām un negaisa piestājis Daugavmalā, pretīm Rīgas pilij, ko viņš "nopirka" ar savu tautas tēvzemes mīlestību.

Čakste nekad nav tiecies pēc neiespējamībām, nekad nav skrējis notikumiem pa priekšu, bet vienmēr nogaidījis viņu nobriešanu. Vieni maldās par to, ko viņi grib — otri par to, ko viņi var. Čakste šinī ziņā šaubu un maldu nepazina. Viņš sprauda sev augstus un cēlus, bet sasniedzamus mērķus, un pēc tiem dzinās ar retu sīkstumu, izturību un sparū. Lielā Gambetas draugs Spillers apstiprina tādu politiku, sacīdams: "La vérité en politique pour hommes qui veulent agir c'est le possible" (politiskā patiesība cilvēkam, kas grib darboties, ir gribēt iespējamo).

Franču slavenais zinātnieks un politiķis Pauls Bērs saka, ka tiklab zinātniekam kā politiķim grūtākais esot izvēlēties tikai pašlaik atrisināmās problēmas. Ja zinātnieka ģēnijs mērojams ar atradumu nepareizi, tad politiķis to pierāda neaisitidamies ne ar ko ārkārtēju, neiespējamu un negaidītu. Šī gudrība piemita nelaiķim, un ar to viņš guva lielus panākumus savā politiskā karjerā. Kā galvenais tikums jāatzīmē, ka Čakstes politiskā

darbā nebija pretīšķības starp politiku un garu.

Čakste vienmēr vingrinājies un izkopis savas gara dāvanas, vienmēr paplašinājies savu horizontu, vienmēr lasījis, vērojis, pētījis čakli, pacietīgi līdz pat sirmam vecumam. Pateicoties šim īpatnībām, viņš gāja līdz Eiropas laika garam, zinātnēi politikai un sociālai attīstībai. Čakste bija augsti izglītoti eiropietis un īsts latvju rūķis, goda un gara bruņinieks. Šinī ziņā Jānis Čakste lai paliek kā paraugs īpaši mūsu jaunai politiķu paaudzei!

JĀNIS KREICBERGS

□ DAŽS VĀRDS PAR RAKSTA SACERĒTĀJU

Jānis Kreicbergs (1864 — 1948) pēckara Latvijas paaudzēm nav diez kā pazīstams. Pameklējot vecos rakstos, atklājas neparasts dzīves ritums, paliekami veikumi un atziņām, faktiem piesātināts rakstības veids. Šodienas publikācija ir tam apstiprinājums.

Dzimis mājās ar savdabīgu nosaukumu — Brižu muižas Beikašmaņkos (Elejas pagastā). Tieslietu studijas Maskavas universitātē sāk 1885. gadā, gadu, pirms Jānis Čakste tās beidz. J.Čakstes studenta laiku kabatas grāmatīņā lasāmi saraksti par to, kas kuram latviešu studentu "Vakara" (akadēmiskās vienības "Austrums" sākotnējais nosaukums) dalībniekam bijis jālasa vai jānorunā. 1885./86. akadēmiskā gada oktobrī daudzu vidū arī Kreicberga vārds. Tā top ievērojams "Vakara" dalībnieks un pēckā filistrs.

1890. gadā beidzis universitāti. Sāk strādāt par advokātu vispirms Liepājā (10 gadus), tad Rīgā (15 gadus). Liepājā viņš rediģē dažādu Eiropas tautu literatūras un kritikas almanahu (gadagrāmatu) — kalendāru "Tautas Pagalms". Līdzdarbojas Teodors Zeiferts un Jēkabs Janševskis. Iznāk divas grāmatas (1895 — 96). Vēlāk turpat izdod un vada dienas laikrakstu, kas saucas "Dzimtene". "Latvju mazā enciklopēdija" to raksturo kā tautiski demokrātisku.

Ne tikai tādējādi jurists ir gājis K. Valdemāra pēdās. J. Kreicberga "Atmiņas par Krišjāni Valdemāru", kuras 1925. gadā laidusi klajā K. Valdemāra biedrība, liecina par viņu patiešām kopīgām gaitām.

Latvijas brīvvalstī vienlaikus ieņemdamas notāra vietu Rīgā, tad Jēkabpilī, galvaspilsētā izdod un rediģē (1929 — 1938) kuģniecības, zvejniecības un literatūras mēnešrakstu "Jūrniesks". Tiesībnieks kļūst par rakstnieku un žurnālistu, arī čaklu jūrniecības darbinieku. Kopā ar Rīgas Latviešu biedrības K. Valdemāra nodaļu apgādā labāko, apjomīgāko latviešu jūrniece preses izdevumu, kāds jēkad pastāvējis.

J. Kreicberga politiskās darbības virsotne — līdzdalība pirmajā Krievijas parlamentā. Latviešus pārstāv seši deputāti. Krievijas 1. Valsts domē 1906. gadā Kurzemes priekštāvis kopā ar J. Čaksti tātad ir šē publicētā raksta autors. Latvieši pievienojas konstitucionālo demokrātu frakcijai. Tai pašā gadā, kā zināms, patvaldnieks domi atlaiž. J. Kreicbergs atšķirībā no J. Čakstes, kurš tādēļ saņem cietumsodu — nav to deputātu vidū, kas paraksta t.s. Viborgas uzsaukumu tautai.

Ja prezidents J. Čakste ir sarakstījis saistošu un demogrāfisku "Diskrētu lūgumu mūsu tautietēm", tad J. Kreicbergs savukārt ir rakstījis par savulaik Latvijas Republikas pirmo pilsoni, kā dēvēja valsts prezidentu. Protams, abiem ir vēl arī neminēti vērtīgi sacerējumi. Tos izlasīsit citviet.

Šajā publikācijā izmantots ilustrētā piemiņas rakstu krājuma "Jānis Čakste" (Rīgā, 1928, 231 lpp.) teksts (124. — 126. lpp.).

Informācijas druskās ar jums dalījās
AINĀRS DIMANTS,
dipl. žurn., austrumietis

ELEKTRONU DŽUNĢĻOS JEB

Kā strādā cilvēki, kas gandrīz ne soli neatiet no saviem datoriem un kuru kontakti realizējas ar elektronisko tīklu starpniecību? Apkārtojās vides aizsardzības eksperta doktora Burkharda Lubera aprakstīto metodi darbam ar dažādām datu bāzēm var izmantot gan "zāļie", gan arī jebkurš cits (arī pētījumiem pavisam citās jomās).

Pirmkārt, patīkami un ērti ir strādāt klusumā lauku mājās, nevis kādā no pasaules megapolēm, un nerūpēties ne par kādiem lasītavu darba laikiem, grāmatu atdošanas termiņiem un citām tādām cilvēka iekšējo brīvību apgrūtināšanām lietām.

Otrkārt, mūsdienās tādi klasiskie savstarpējās informācijas līdzekļi kā zinātniskie žurnāli tādās zinātņu nozarēs, kas attīstās tik strauji kā ķīmija un — jo īpaši — ķīmiskā bruņojuma likvidēšana, tik un tā cenšas ievietot savas publikācijas elektroniskajās datu bankās.

Pirmās grūtības rodas sakarā ar to, ka ļoti maz tādū datu banku, kur tiktu uzkrāta vienīgi militāra informācija par ķīmisko bruņojumu, bet citās ir relatīvi daudz "liekas" informācijas, kas var tikai sajaukt prātu.

PIRMAIS SOLIS: IENĀKŠANA ELEKTRONISKAJĀ BIBLIOTĒKĀ

1990. gadā pasaulē bija aptuveni 6000 datu banku, bet to skaits kopš tā laika ir turpinājies strauji pieaugt. Aptuveni 90% no visām bankām atrodas ASV. Tās organizē savu darbu tādējādi, ka atsevišķi datu banku "turētāji" (jeb "datu pārdevēji", jeb HOSTi) vienlaicīgi apkalpo 30 — 500 datu bankas un katras atsevišķās datu bankas klients vienlaicīgi ir arī pārējo HOSTa banku klients. Viņš var iegūt sev vajadzīgo informāciju no jebkuras šī HOSTa bankas, izmantojot vienu un to pašu telefona numuru.

Lai potenciāliem datu banku lietotājiem palīdzētu orientēties milzīgajā datu jūklī, tiek izdoti un izsūtīti informatīvi apraksti. Ja tas ir potenciālo klientu ieinteresējis, tad šis lietotājs noslēdz līgumu ar datu bankas turētāju. Bieži vien par šo līgumu kā tādū vēl nekas nav jāmaksā, bet atsevišķos gadījumos datu bankas turētājs par ļoti minimālu samaksu izsūta dažus "datu banku paraugus", ko var izmantot, lai lietotājs mājās ar šo paraudzītu strādādam noteiktu, kādū informāciju būtu iespējams dabūt no pašas datu bankas.

Cilvēks, kas vēlas savākt kādū noteiktu informāciju, bet kam datu bankas turētājs nav piesūtījis savas preces paraugus, var izmantot tādū iespēju kā

"datu banku aptauja". Šāda aptauja ļauj atsijāt no ļoti daudzām datu bankām tās, kurās ir visvairāk cerību atrast ko vajadzīgu un ar kurām tad vēlāk reāli būs jāstrādā. Bet tās vispirms ir jāatrod ar taujāšanu, kas parasti neizmaksā pārāk dārgi. Jautāt gan ir jāprot: aptaujā (jeb "cross searches") tiek izmantoti atslēgvārdi, t.i., jēdzieni, kam noteikti ir jābūt meklējamās informācijas anotācijā. Sākumā izmanto visai plašus jēdzienus, bet meklējamajam lokam sašaurinoties, jēdzieni kļūst arvien specifiskāki.

Te nu ir sasniegta robeža starp lētajiem un dārgajiem datu banku pakalpojumiem. Datu banku turētāji savās cenās ietver kā izdevumus par pašu banku izveidošanu un uzturēšanu, par dokumentu nosūtīšanu, par informācijas piegādātāju autortiesībām utt. Lai aprēķinātu informācijas vākšanas pašizmaksu, ir jāņem vērā trīs faktori:

1) laika faktors — cik ilgi kāds "šķirsta" datus,

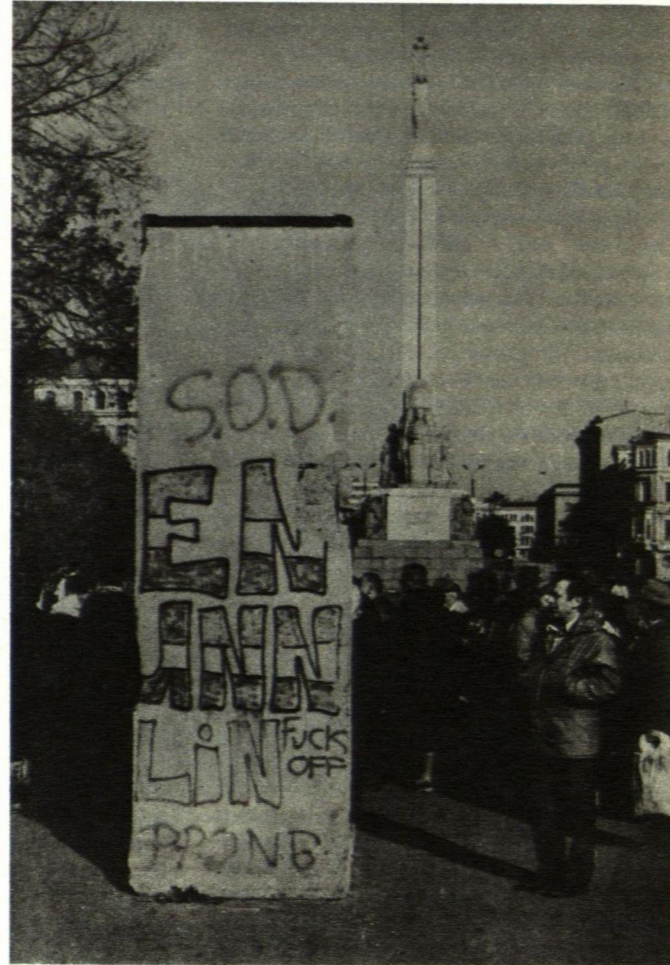
2) kvantitatīvais faktors — cik daudzus dokumentus lietotājs grib apskatīt uz ekrāna,

3) kvalitatīvais faktors — vai no dokumenta apskata tikai tā anotāciju, vai arī lasa to visu.

Šis finansiālais aspekts ļoti uzskatāmi parāda, cik nepieciešams ir ilgstošs sagatavošanās darbs, kas jāveic pie rakstāmgalda, kamēr pats skaitļotājs vēl nav ieslēgts. Ja pēkšņi dialogā ar piemēram, Kalifornijas saimnieciskās darbības datu banku, kas satur ziņas par internacionālām ieroču firmām, noskaidrosies, ka jūs interesējošās firmas nosaukums ir cits, vai tiek citādi saīsināts, tad jūs minstināšanās cena

drīz var tikt izteikta ar trīsciparu skaitli (dolāros, protams).

Jo lielāka pieredze tiek iegūta darbā

• MĀRA DEDZIŅA FOTO

Dr. Burkhard Lubers pretkara darbībai veltītā rakstu krājumā ir publicējis referātu par kādū lielāku pētniecības darbu, ko viņš uzsāka 1987. gadā. Tā mērķis bija apkopot informāciju par ķīmiskās atbrūošanās jautājumiem. Organizācija, kas šo darbu finansēja, atrodas diezgan tālu pat no vācu provincēs universitātēm, kuru bibliotēkās gan vajadzīgā informācija tik un tā nav atrodama. Tāpēc neatlika nekā cits, kā doties iekšā elektroniskajos džungļos, kas ir īpaši ērti tad, ja mājās ir personālais skaitļotājs.

ar datu bankām, jo skaidrāks kļūst, ka galvenajam jautājumam no paša sākuma ir jābūt: "Kā tad īsti sauc to, ko man vajag? Pie tam — kā to sauc angļiski? Pie tam — kādā vārdā to kāds vēl varētu būt nosaucis, pieņemot, ka viņš domājis par to pašu? Kā grupēt jautājumus, lai, piemēram, dabūtu informāciju par ķīmisko vielu iznīcināšanu, nevis par kukaiņu iznīcināšanu ar ķīmiskām vielām..."

KAS NOTIEK AIZ DZELZS AIZKARA

GARAIS CEĻS LĪDZ INFORMĀCIJAI

Informāciju meklējot, jau no paša sākuma jānodarbojas ar tulkošanu, ne tikai tāpēc, lai saprastos ar datoru viņam pieņemamā valodā, bet arī pašus jautājumus ļoti vēlams pārtulkot angļiski, jo 99% no visiem bankās uzkrātajiem datiem ir tur ierakstīti angļu valodā. Tā kā meklēta parasti tiek informācija par kādū ļoti specifisku tēmu, tad jāsaprotas uz to, ka ar skolā mācīto angļu valodu būs stipri vien par maz, lai pareizi uzdotu jautājumus. Šeit var palīdzēt tikai ilgstošs treniņš.

Tāču arī ar pašu datoru saprasties vēl vajag mācēt, t.i. — ir jāapgūst kādā no tā sauktajām "meklēšanas valodām", kas tiek izmantotas transnacionālajās datu bankās, lai vispār varētu jeb ko sameklēt starp desmitiem tūkstošiem dokumentu, kas tajā ievietoti. Sakarā ar ļoti lielo konkurenci datu banku starpā atsevišķiem banku turētājiem tikpat kā neizdodas savā starpā vienoties par meklēšanas valodu savietošānu, lai gan tajās visās izmantoti vieni un tie paši angļu vārdi — tāpēc atkal nākas uzsvērt to, ka informāciju meklējot vajadzīgas labas angļu valodas zināšanas. Arī Vācijā atrodoties nav nekādas nozīmes uzdot meklēšanas jautājumu kādai starptautiskai bankai vāciski, piemēram, "kuras firmas piegādā rezerves daļas bruņojuma fabrikām Nirbergā?" Datu banka vada otrā galā paliks mēma kā bijusi...

Meklētājs var pats sev palīdzēt, izmantojot, piemēram, datu banku atslēgvārdu vārdnīcas — tiešās pieslēgšanās jeb ONLINE režīmā, protams. Taču no atslēgvārdiem vēl ir jāstādā pavēle meklēšanai, lai uzzinātu, vai datu bāzē ir kādā potenciāli noderīga informācija.

1. solis. Jautājuma precizēšana. Kā piemērs tālāk tiks izmantots šāds jautājums: "Vai kādā no informācijas vienībām ir pieminēti herbicīdi kā ķīmiskie ieroči?"

2. solis. Jautājuma formalizēšana — jautājums tiek pārvērst par atslēgvārdu sarakstu angļu valodā:

- 1 military
- 2 weapons
- 3 warfare
- 4 defoliation
- 5 herbicides
- 6 phenoxies

3. solis. Atslēgvārdu pārveidošana, lai tiktu ietverti līdzīgas nozīmes vārdi un salikteni, jeb "atslēgvārdu maskēšana":

- 1 milit? (tikš meklēti gan military, gan miltaire)
- 2 weapon? (gan vienskaitlis, gan

daudzskaitlis)

3 warfare

4 defolia? (gan defoliation, gan defoliant, gan defoliated u.c.)

5 herbi?id? (gan viensk./daudzsk., gan angļu/vācu/franču rakstība)

6 ?phenox? (gan Chloro—phenoxy, gan phenoxy—acid u.c.)

4. solis. Atslēgvārdu apvienošana loģiskā izteiksmē, kas atbilst noteiktai meklēšanas stratēģijai.

FIND (Milit? OR Weapon? OR Warfare) AND (Defolia? OR Herbi?id? OR ?Phenoxy?) —

tādā meklēta tiks tāda informācija, kur kāds no pirmajiem trim — respektīvi — militārajiem termiņiem, būs pieminēts kopā ar kādū no otrajiem trim — respektīvi — herbicīdu nosaukumiem.

5. solis. Ielaist šo jautājumu pēc iespējas lielākā skaitā datu banku — vienlaicīga meklēšana vairākās datu bankās iznāk lētāka.

6. solis. Novērtēt statistiski aptaujas rezultātus.

kombinācija cik reizes pieminēta

1 milit? 625

2 weapon? 229

3 warfare 33

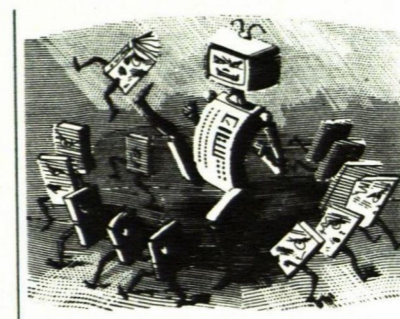
4 defolia? 147

5 herbi?id? 271

6 ?phenox? 0

FIND(.)AND(.) 12

7. solis. Jautājuma precizēšana,

piemēram, attiecībā uz laiku — noteiktos gadus, vai uz kādū zemeslodes vietu.

8. solis. Izsaukt uz ekrāna no informācijas vienību virsrakstus, kas atbilst meklēšanas pavēles noteikumiem. Parasti par to papildus naudu neprasa.

9. solis. Izsaukt uz ekrāna bibliogrāfiskos datus, anotāciju, pašu rakstu.

10. solis. Pasūtīt dokumenta kopiju uz papīra.

TIKAI NELAUSIMIES MAZVĒRTĪBAS IZJŪTĀI!

Vai mums vajag un vai mēs varam tikt pie pasaules datu bankās sakrātā? Atbildot uz jautājuma pirmo daļu nevajadzētu krist galējībās. Ir problēmas, līdz kurām

mēs "vēl necsam izaugusi", piemēram, vai vajag mūsu mājsaimnieces masveidīgi aizsargāt no mikroviļņu krāšņu kaitīgās blakusdarbības? Laikam vēl ne. Bet no Skrudas radara mikroviļņiem gan.

Doktors Burkhard Lubers jau kopš kāda laika ir pievērsies arī šai dabas piesārņojuma jomai, jo par to pašlaik pasaulē diskutē ne mazāk kā agrāk par dabas aizsargāšanas nepieciešamību vispār.

Vēlēdamies palīdzēt Latvijai un Skrudas iedzīvotājiem informācijas iegūšanā par mikroviļņu kaitīgo ietekmi, Lubera kungs sēdās pie sava personālā skaitļotāja un ar modema starpniecību pieslēdzās elektroniskā pasta un datu banku sistēmai "Dialog" (par ko sistēma izdeva paziņojumu, ka par 20 min. jāmaksā 0,73\$). Dabūjis to datu banku sarakstu, kas satur medicīniska rakstura informāciju (kopā 20 bankas). Lubera kungs veica pirmo aptauju ar vienu atslēgvārdu RADAR.

Protams, pirmais rezultāts ir visai aptuvens, piemēram, Paskāla vārdā nosauktajā datu bankā ir gandrīz 5000 informācijas vienību, kur pieminēti radari, AIDS un medmāsu profesionālo problēmu datu bankā tādū nav, bet farmācijas datu bankā — tikai viena.

Tālāk Lubera kungs jautājumu ir sašaurinājis:

RADAR AND (HEALTH OR DANGER? OR HAZARD? OR DISEASE? OR ILL? OR HOSPITAL?) —

t.i., sistēmai ir jāuzzina, kurās datu bankās atslēgvārds RADAR ir kopā ar atslēgvārdiem 'veselība', 'briesmas', 'risks', 'slimība' vai 'slimnīca'. Šī tālākā atlase materiālu skaitu ir būtiski samazinājusi — no 16630 līdz 569. Pilnīgi atkrita sporta un farmācijas datu bankas. Par šo informāciju Lubera kungam tika piestādīts rēķins — 37,33\$.

Visu šo informācijas vienību virsrakstu izdruka aizņēma 61 lappusi (kopā — 72 lpp.) un saraksta cena ir 26,55\$ (kopā — 63,88\$).

Kā jau tika minēts augstāk, tālākais darbs ar informāciju maksā dārgāk un to veikt būtu vēlams speciālistiem — ne elektronikā, bet medicīnā jomā. Katrā ziņā, briesmas, ko cilvēku veselībai izraisa mikroviļņi, visur pasaulē izraisa arvien lielākas bažas, ko gandrīz jau var salīdzināt ar Černobilas radīto šoku.

INGA ALNE

☆ FIZMATDIENAS ☆ FIZMATDIENAS ☆ FIZMATDIENAS ☆ FIZMATDIENAS ☆ FIZMATDIENAS ☆

Aukstums pūš no austrumiem — ir atnācis pavasaris. Žurnāls "Pilsēta", kā vienmēr zina, ko mēs nezinām un sniedz vērtīgu informāciju par to, ka aprīlis ir ne tikai sulu mēnesis, bet ka aprīlī ir arī kosmonautikas diena, V.I.Čeņina dzimšanas diena, mežu dienas un Fizmatdienas. Jā, jā, arī Fizmatdienas.

INFORMĀCIJA! Fizmatdienas notiek kopš 1971. gada (Khem, khem... diez uz ko tas būtu?), aprīļa pirmajā pilnajā nedēļā. Tradicionāli pasākumi: sporta diena, pasniedzēju šovs, fizmatu balle un talka Gaujas Nacionālajā parkā (no 1981. gada).

LIRISKA ATKĀPE. Kas tas ir Fizmatdienas? Tā ir fizmatu kopā nākšana, lai kopdarītu, kopatpūstos, koppadraisotos un būtu kopā ar citiem fizmatiem, kuriem ikdienas steigā vairāk par garāmskrejošo "Čau" pateikt nesanāk. Tā ir pasniedzēju pašatbrūņošanās un brīvpriatīga atdošanās neaizsargātiem studentu rokās, lai pēc pārbaudījumiem tie tiktu vai nu augstā godā celti un baudītu neviltošu studentu sajūsmu un cieņu, vai baudītu to pašu tikai mazliet mazāk. Tas ir laiks, kad uz pāris dienām fizmatu nedala studentos, asistentos, pasniedzējos, docentos, bet visi ir fizmati. Jo tā jau laikam ar' ir, ka katrs reiz tomēr students ir bijis, līdz par ko vairāk tapis. Tāpat arī tajās studentu vienībās braucis un kas jaunāks — arī Fizmatdienas taisījis.

Un tā jau kopš janvāra fizmafos jūtama rosība, paslepena apjautāšanās un saucēstēšanās:

— Vai tad talka arī būs?

— Kur būs balle?

— Kas vimpeljus taisīs?

Fizmati sāk pulcēties bariņos un šad tad ieskrien pie Džozā (Jāņa Stoņa) studentu arodkomitejā pēc norādījumiem, ko un kā darīt. Un tas viss ir par drošu zīmi tam, ka Fizmatdienas nāk. Nāk par spīti pesimistu — "Šogad jau tur nekas nesanāks" (Arī līdz UA baumas atklāda stipri pārliciecināšā formā), par spīti vecāko kursu — "Bet kad mēs taisījām Fizmatdienas...".

Šinī gadā spēka gan nepietiek zinātnes dienai un pasniedzēju konkursam, bet toties viss pārējais ir uz "stūdiņās".

Sporta diena bija ceturtdiena (4. aprīlis) — tādat zivju diena. Par zivju klātbūtni sporta pasākumos liecināja tikai alus plūdi vakarā.

Bet iesākās viss no paša rīta. Pārtraukumi starp lekcijām tiek pavadīti daudz saturīgāk kā pašas lek... Jo ir — blaušanas konkurss, kur ar Sprīža mēraparātu palīdzību par skaļāko tiek atzīts Juris Jaunzems. (Mēraparāts bija ĪSTAIS — jo spalgāk klieudz pretendents, jo vairāk rādīja decibelu skaitītājs tādat — uzvarēja tie, kuru baltis spēja kļūt vissievīšīgākās). Fiksajā šahā varēja uzvarēt meistarkandidātu Kārlī Gobleju, plūmju (vēlāk arī ķiršu) kauliņu splanāšanā nepārspēts palika Jānis Leja, kurš pat trāpīja glāzē (kauliņu!), triatlonā (peldēšanu gan aizvietoja "pumpēšanās", kas ne mazāk nogurdināja pretendētus) uzvarēja Kaspars Ummers, bet "Fizmats — Krampis" ("roklaudzējs") ir Pauls (pēc UNIINFO ziņām).

Bet viss labākais kā parasti notiek vakarā. 58. vidusskolā fizmatu basketbols. Turnīru atklāj simboliskais iemetiens — dekāns Andris Broks kopā ar krēslu tiek pacelts, pienests pie groza un

• *Blaušanas konkurss.*

spiests raidīt tajā bumbu. Bet uz Fizmatdienu Lielo Kausu pretendē pasniedzēju, studentu un CFI (Fizikas institūts) komandas. Pēdējo gan stipri paplucinājusi TF uzvara vēlēšanās. Jo tieši Ivara Godmaņa dēļ CFI komanda zaudē.

• *Triatlonā Vilnis Priedītis.*

Tālāk cinās pasniedzēji un studenti: neskatoties uz studentu centimetru un jaunības pārsvaru, pasniedzēji turas kā students trešajā eksāmenu kārtēšanas reizē — ne soli atpakaļ. Tomēr studenti, neraizēdamies par tuvo sesiju, pieliek

• *"Krampī" Jānis Jonikāns.*

pasniedzēju grozu pilnu ar bumbām (trīspunktu) un iegūst Lielo Kausu jau otro gadu pēc kārtas. Bet studentam, kurš iemeta pasniedzējiem pirmo grozu, Jānis Stonis ardomkomitejas vārdā pasniedza šampanieti. Bija arī vēl citas balvas. Pat no dekāna.

"Fizmats '91"

Kur? — LU kafējnicā "Argo".

Kad? — Piektdien 5. aprīlī 19.00.

Kas? — Čiņa par fizmatiskākā fizmata titula iegūšanu ar sekojošu dancošanu.

Kā? — Sākas viss kā parasti ar pieklājīgu fizmatisku aizkavēšanos. Un tad zālē ienāk uz cirties Krabis (tiem, kuri nepazīst — pasniedzējs fizmatos, deputāts, arī pirmais Studentiskākais Students Universitātē — Zigurds Vaivods.). Brisniņu parosijies, Krabis saka runu par fizmata godu un novēl laimes Fizmatam '91 čīņā ar Studentiskākā Studenta titulu. Tāpat tiek sniegts neliels ieskaits vēsturē.

Dārd tīmpāni, rūc motocikls un Krabis visus klātesošos iepazīstina ar Zinoli, skolotāju Kaivu, Sili, Mikiņu un Eidiņu. Šitie visi, redz, būšot žūrija. Dārd tīmpāni, kaut kur brauc mocīc, bet Krabis sauc ārā visus uz Fizmats '91 godu kārojošos pretendētus.

Sniedzam izrakstu no ļoti slepenajiem dosjē, lai cienījamajam lasītājam turpmāk būtu skaidrs, ar ko darīšana.

1. *Jānis Balevičs* (tēva vārdu noskaidrot mums uzticīgajiem CIP, FIB un informācijas aģentūras "Diena" aģentiem neizdevās.)

Cēsinieks, Universitātes labākais orientirists, garšo alus. 3. kursa matemātiķis.

Trūkums — meitenēm pie viņa nav ieteicams griezties nopietnos nolūkos.

2. *Juris Kukša Jevgeņija d.*

Izcēlies no Penkules puses, nō bērna kājas aizraujas ar skaitīšanu (sevišķi naudas), LU studē jau 5 gadu, ticis līdz 3. kursa neklātieņei. 3. kursa matemātiķis — pedagogs.

Trūkums — mazliet izklaidīgs (vēlāk "Fizmts '91").

3. *Jānis Jonikāns Jāņa d.*

Ļoti garš fizmats (205 cm), "Astrietis".

Mīl ne tikai sievietes, bet arī fiziku. Spēj runāt par katru tēmu pietiekoši kompetenti.

Trūkums — ļoti, ļoti labsirdīgs.

Un tā atkal rib un rūc, visiem pa priekšu nogrozās "gerla" isos svārciņos, nesdama rokās lielu papīra lapu ar "1", tas viss nozīmē, ka sācies pirmais konkurss. Pretendenti šoreiz paši sevi reklamē.

Nākošajā konkursā jāpapildina iesāktā definīcija, teorēma utt. Kukša visos jautājumos saka, ka bez integrēšanās tā lieta nekustēs, bet Balevičs piesauc savu autoritatīvāko pasniedzēju — Liepiņu.

Tālāk pretendentiem jānovada aerobikas nodarbība. Viņiem tiek "sniegtas" 3 nepilnīgi apģērtas "gerlas" un tām nu tagad jārada kāda tā aerobika īsti ir. Pretendentu pēc kārtas cenšas mūzikas ritmā raustīties tā, lai meitenes gūtu maksimālu baudu. Rezultāta nav. Bet žūrijai vis-

☆ FIZMATDIENAS ☆ FIZMATDIENAS ☆ FIZMATDIENAS ☆ FIZMATDIENAS ☆ FIZMATDIENAS ☆

emocionālākais likās Jānis (viens no Jāņiem).

Tad pretendenti dodas pārgērbties nākošajiem pārbaudījumiem. Bet skatītājiem tiek piedāvāts minēt mīklu. Pirmajā lasījumā tā netiek atminēta, arī otrajā nē, tikai trešajā Māris, kā vienu no varbūtējiem variantiem min docentu Dzenīti (Olģertu) un dabū šampanieti.

Atkal skan fanfaras un brauc mocīc (Nez kur šie tik daudz te ir saradušies?) un rindīnā soļo pretendenti. Bet tādi balti un bruņnieciski. Tiek veikti drošības pasākumi. Krabis paslēpjas aiz tūpāniem un var sākties paukošanās sacensības. Pretinieki ieskrienas un... abi mazākie kā sarunājuši novāc garo Jāni, kura augumam aizsargveste nesniedz pat līdz nabai. Šķiet, tas arī nosaka īsās, bet nežēlīgās cīņas rezultātu un Jānis tiek sakauts. Abi pārējie šai brīdī zaudē savu vienotību un uzsāk dueli. Tālāk visā visumā izdarīgajiem fizmatu puišiem tiek sniegts konkurss iz dzīves. No tā, kas rodams ledusskapī, zem tā un varbūt vēl kaut kur, "jāsaštu-

- — Kā tev patīk fizmatu meitenes? — jautā Krabis — Keheh, keheh — domā Jānis Balevičs.

ko" kaut kas. Soreiz gan uzdevums tiek dažādots ar ļoti prozaiskiem produktiem: sitramutrīns, olīvas, zaļās ziepes, zaķa tauki un citas jebkurā ledusskapī rodamās ēdmaņas. Balevičs pagatavo ļoti garšīgu zupu un saņem žūrijas specbalvu, jo

- Cīņa ir īsa un nežēlīga — zaudē Jānis Jonikāns.

- Jautājums — kurš vēlas kļūt "Fizmats'91"?
Vienīgo pareizo atbildi zina Juris Kukša.

solās otrā dienā to piedāvāt talciniekiem GNP. (Varbūt tieši tāpēc daudzi neaizbrauca uz talku?)

Un nu pēdējais konkurss — jāiekustina publika. Garais Jānis nāk ar pašsacerētu dziesmu. Balevičs uzkurina fizmatu lokālpatriotismu. Bet Kukša aicina visus katru dienu 100 — 150 reizes atkārtot "fizmatu meitenes ir skaistas, fizmatu meitenes ir ļoti skaistas" utt.

Līdz ar to arī konkursi ir beigušies, žūrija aiziet apspriesties, sākas balle, izsalkušie var iekuņgoties pie galda alaFuršet (bufetes veida). Žūrija ilgi apspriežas un tad... trīs pretendenti atkal stāj rindā, laimīgi māj ar roku un gaida žūrijas spriedumu. No baltas aploksnes (gluži kā rietumos) tiek izvilktā lapiņa ar "Fizmata '91" uzvārdu. Skatītāji gavilē, pretendenti spiež viens otram roku, Balevičs pēc labākajām 1. formulas pilotu tradīcijām laistās ar šampanieti, Kukša savējo šampanieti piedāvā līdzjutējiem no sava kausa un mazliet nervozi slauka brilles, lai slēptu apmulsumu, ka ir "Fizmats '91". Tālāk dejas un vispārēja jautrība.

Divpadsmitos pie durvīm gaida trolejbus, kurš mīļi izvadā pa mājām. Protams, ka pa ceļam līdz kopmītnēm ir jādzied (bet ir gan tiem sausajiem fizmatiem vareni dziedātāji!).

* * *

Starplaiķā starp pagājušo un nākošo ballīti, sestdien pa dienu — talka Gaujas Nacionālajā parkā. Garais Jānis (starp citu vienīgais no "Fizmata '91" pretendentiem) ar mazo Mikiņu (mazo, ne jau tāpēc ka maziņš, bet tāpēc, ka blakus lielajam Jānim visi ir maziņi), rok celmu. (Vajag tik rakt!), pārējie mazgā skulptūras un vāc zarus. Tad tradicionālie cīsiņi un ne tikai tradicionālais alus (pat ļoti daudz, bet cik tieši — tas ir noslēpums).

Atpakaļ braucot Hansis ar Artu autobusā dejo.

Bet vakarā — lielā Fizmatu balle (līdz rīt septiņiem), kultūras namā "Gauja". Bet zīniet — balle jau ir balle, un noskaidrot, kas tad īsti tur notika, neizdevās. Visi aptaujātie zināja teikt, ka esot bijis jauki. Aģents arī atgriezās smaidīgs, dungāja dziesmiņu par pavasari un neko sakarīgu pastāstīt nespēja. Ar milzīgām pūlēm izdevās atrast balles vadītāja pierakstus ar grupu "LLL", "Siena" un fizmatu "Bītnieki" nosaukumiem. (Ak, kaut būtu spēlējis arī kāds nefizmats! Bet ar savu švako rocību fizmatiem citus ielūgt neizdevās!) ir aizdomas, ka šie ansambļi ir spēlējuši ballē. Esot darbojusies kafējnīca un otrā rītā bijuši tikai divi aizmīguši jaunieši (bet tie nebija Fizmati).

Fizmatdienas pagājušas! Lai dzīvo Fizmatdienas!

P.S.

Pirmdienā Džonis nāk ar apgarotu smaidu un jau pa gabalu sauc:

— Es zinu, kādām jābūt Fizmatdienām nākošgad!

"UA" AĢENTS FIZMATDIENĀS,
kas sportiski izmantojis arī Anda Cirša
garadarbu "Fizmatdienu Sporta Diena."

☆ FIZMATDIENAS ☆ FIZMATDIENAS ☆ FIZMATDIENAS ☆ FIZMATDIENAS ☆ FIZMATDIENAS ☆

MŪŽĪBA TIK TAM IR IEGŪSTAMA,

Mūsu Kunga vīzītkarte Jēzus Kristus Dieva dēls

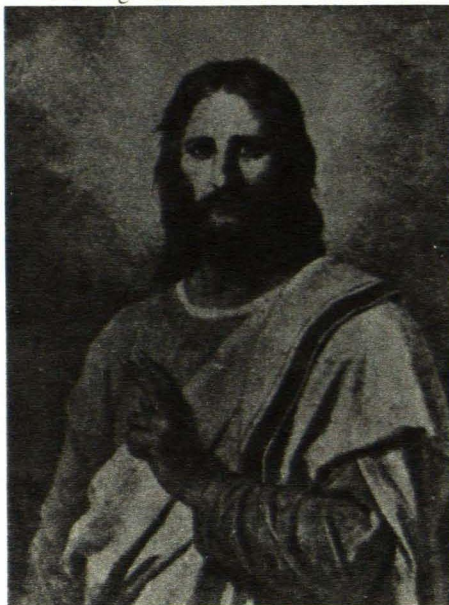
Pasaulē nācis pirms 1991 gada.
Miris un augšām cēlies savas dzīves 33. gadā.

Šodien jums atbild Viņš.

- Kas Tu esi?
- Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība.
- Uz kuriem ved šis ceļš?
- Pie Dieva. Es esmu cilvēka un Dieva starpnieks.
- ... un patiesība?
- Viss; ko es saku, nāk no Dieva. Dievs runā ar cilvēku caur mani.
- ... un dzīvība?
- Ikviens, kas mani uzņem, iemanto mūžīgo dzīvību. Bet kurš par mani ir dzirdējis un nav mani uzņēmis, ir lemts pazušānai.
- Kāpēc Tu esi Dieva dēls?
- Tāpēc, ka mani Dievs ir tapis par cilvēku.
- Un tiešām Dievs varēja tapt par cilvēku?
- Jā, varēja, jo cilvēks savā garīgajā un morālajā dabā ir līdzīgs Dievam. Gan cilvēks, gan Dievs ir garīgas būtnes. Ja Dievam un cilvēkam nebūtu nekā kopīga, Viņa tapšana par cilvēku būtu absurds.
- Vai nevarētu būt arī otrādi, ka cilvēks top par Dievu?
- Nē, tā nevar būt, jo Dievs ir Radītājs, bet cilvēks tikai viņa radīšanas rezultāts. Taču cilvēks var tiekties pēc līdzības ar mani — Dieva dēlu.
- Tad jau tu esi cilvēka ideāls.
- Jā, es esmu ideāls un pilnīgs cilvēks.
- Kāpēc tomēr cilvēks nav absolūti līdzīgs Tev?
- Tāpēc, ka cilvēks ir kritis grēkā un dzīvojis bez tuvības ar Dievu. Taču Dievs cilvēku tik ļoti mīl, ka sūtīja mani — savu dēlu, lai es pestītu cilvēku no grēka.
- Kā izpaužas Dieva mīlestība uz cilvēku?
- Dievs piedāvā katra cilvēka dzīvei brīnišķīgu plānu, lai viņš būtu laimīgs.
- Kāpēc tomēr daudzi nav pieredzējuši šādu laimīgu dzīvi?
- Tāpēc, ka viņi grēko. Līdz ar to viņi nevar izjust Dieva mīlestību un neaptver Dieva labo nodomu viņu dzīvei. Tad starp cilvēku un Dievu ir bezdibenis.
- Kā cilvēks izturas tad, ja nejūt Dieva mīlestību?
- Viņš saceļas pret Dievu vai arī ir vienaldzīgs pret to.
- Vai bezdibenis starp Dievu un cilvēku ir

pārvarams?

- Jā, tilts pār šo bezdibeni esmu Es, kurš iepazīstina cilvēkus ar Dieva mīlestību un Dieva ieteikto laimīgās dzīves plānu.
- Kā lai cilvēks uz šī tilta nokļūst?
- Cilvēkam mani ir jāuzņem. Šī uzņemšana notiek ticībā.
- Ko tas nozīmē: uzņemt Tevi — Kristu?
- Tas nozīmē cilvēka apzināto novēršanos no grēkiem. Ja arī tiek sagrēkots, tad jātic, ka Dievs piedos.
- Kā Tevi var uzņemt?
- Caur lūgšanu.

- Kas ir lūgšana?
- Tā ir cilvēka un Dieva saruna. Šajā sarunā cilvēkam jāizsaka savas sirds vēlēšanās. Ja tā ir patiesa, Dievs cilvēku uzklausa un atbild viņam.
- Kā izpaužas Dieva atbilde?
- Katram cilvēkam Dievs atbild citādāk. Bet, kas lūgs, noteikti arī saņems atbildi.
- Kas notiek pēc tam, kad cilvēks ir uzņēmis sevi Tevi — Kristu?
- Es ienāku viņa dzīvē. Grēki tiek piedoti. Cilvēks kļūst par Dieva bērnu un iemanto mūžīgu dzīvību.

Tā Jēzus runāja arī ar mani.
JOLANTA APINE

Daudzi no mums, uzsākdami ceļu, kas mūs tuvinātu Dievam, nevarēdami saskatīt savu galamērķi, apsēžas ceļa malā "atpūsties". Atver savu mugursomu, lai paraudzītos, kādu maltīti šī pasaule mums pagatavojusi PUSDIENĀS! Jau izsalkums remdēts, bet mēs ēdam vēl un vēl... Mēs baudām sātana delikateses un vairs nejūtam vajadzību turpināt uzsākt ceļu!

Dzirdēju par cilvēku, kuram, pa ceļu ejot, cītīgi sekojusi cūka. Kāds tam jautāja, kā viņš to panācis. Ļoti vienkārši: "Katrā solī es nometu tai pa pupai. CŪKA ĻOTI MĪL PUPAS!" Velns staigā pa dzīves ceļiem, izmētajot savas elles pupas, un cilvēki, tās ķerot, aiziet pazušānā.

Tā nu mēs mīlojamies, līdz mūsu kuņģis tik pilns, ka ir grūti piecelties, lai ietu tālāk... Sēžam un priecājamies par visu, ko šī pasaule mums sniedz, līdz atceramies, ka kādreiz kaut kur gājām! Kur? Tuvāk Dievam? Kas Viņš tāds? Ko Viņš ēd PUSDIENĀS? Lai tāpat vien nesēdētu, mēs sākam meklēt kādu ALIBI, kādu attaisnojumu tam, kādēļ mēs šeit sēžam. Pārlicinām sevi par savas rīcības pareizību. Aiz gara laika sākam sūtīt viens otru "pie velna", "uz elli" un tamlīdzīgām vietām, pat nenojaušot, ka paši sēžam sātana dārziņā! Priecājamies par puķītēm! Cik tās "brīnišķīgi" zied! Interesanti, kāpēc mēs nesūtām cits citu "uz Debesīm", "pie Dieva"?!

Pirms kāda laika Latvijā viesojās mācītājs no ASV — Brūss Hess. Piedāvāju jums fragmentus no sarunas ar mācītāju, kuras laikā domājām par šīm un citām lietām.

— *Es pazīstu daudzus cilvēkus, kuri Dievu atceras tikai tad, kad viņiem klājas slikti, bet līdzko viss atkal nokārtojas, viņi Dievu aizmirst. Vai Dievs var sodīt cilvēku par to vēl tepat uz zemes?*

— Ne jau Dievs cilvēku, bet cilvēks pats sevi soda! Dievs ir devis cilvēkam brīvu izvēli. Izvēli starp dzīvību un nāvi. Izvēloties otru, mēs paši parakstām savu spriedumu. Dievs cilvēku varbūt brīdina caur grēku augļiem. Caur iznīcinātām nierēm, garastāvokļiem un ģimenēm tos, kuri ir draugos ar pudeli! Tāpat cilvēks nevar taču nepārtraukti melot. Drīzāk viņš sajūks prātā, nekā spēs paturēt galvā

KAS, PATS AUGOT, BRĀLI AUGŠUP CEĻ

visu to, ko katram ir stāstījis.

— *Daudzi cilvēki atraduši savā dzīvē vietu Dievam tikai pēc tam, kad ar viņiem ir noticis kas jauns. Kādēļ jānātiekt kaut kam šausmīgam, kādai lielai nelaimei, lai cilvēks pievērstos Dievam?*

— Kad es redzu, ka mans mazais dēlens dara kādu nerātību, es viņam to aizrādu. Ja viņš to neievēro, tad es viņu nopēru, tādējādi norādīdams uz viņa nepareizo rīcību. Kad ASV prērijās izceļas ugunsgrēki, kuri nopostā milzīgas platības, tad ugunsdzēsēji, nerazdami citas iespējas šo uguni nodzēst, rada mākslīgi vēl vienu, lielāku ugunsgrēku! Virzot šo ugunsgrēku pretī trakojošajai ugunij, tas noslāpē to un pagriež pretējā virzienā, kurp tai vairs nav kur degt! Tāpat arī Dievs atļauj piedzīvot cilvēkam kādu nelaimi, lai novērstu vēl lielāku ļaunumu. Jo, lai arī cik lielu nelaimi mēs piedzīvotu, tā nekad nebūs tik liela, kāda tā būtu, ja mēs savu dzīvi nodzīvotu bez Dieva.

— *Runājot ar saviem vienaudžiem par Dievu, daudzi savu nostāju šajos jautājumos*

— *Vai Jūs uzskatāt, ka ikvienas slimības cēlonis ir grēks?*

— Slimība ir konsekvence tam, ka grēks ir ienācis pasaulē. Līdz ar grēku arī nāve ienāca pasaulē. Katrā ziņā slimība un nāve ir ļoti cieši saistītas savā starpā.

— *Vai cilvēks var sevi tiktāl pilnveidot, ka vairs negrēkotu vispār?*

— Nekādā gadījumā! Cilvēks jau pēc dabas ir grēcīgs. Mazs bērns kādu laiku pēc savas dzimšanas sāk mācīties staigāt. Viņš iet un krīt, ceļas augšā un atkal paklūp. Tāpat ir ar jaunu kristieti, kurš nolēmis iet šo ceļu. Viņš krīt un atkal ceļas. Viņš var savā ticībā pieaugt tiktāl, ka intervāls starp šiem kritieniem kļūtu arvien lielāks. Viņš vairs nekrītu katru minūti, bet nekrīt vispār, tas ir neiespējami. Es arī vakar savā viesnīcas numurā, atpakaļ kāpjoties, nokritu uz dibena...

Jā! Tā nu mēs vēl joprojām sēžam ceļa malā un domājam par to, kā lai tiek pāri grāvim, kurš mūs šķir no šī ceļa. Bet grāvis jau nemaz nav tik plats! Laikam taču cilvēks ĒD tāpēc, ka viņš ir cilvēks, nevis kristietis,

KAUT KAS CEĻĀ UZ PARADĪZI

veido apmēram šādi: "Es esmu vēl pārāk jauns. Es vēl neko dzīvē neesmu izbaudījis, lai jau TAGAD pievērstos Dievam."

— Pirms kāda laika dzīvoja kāds ļoti gudrs cilvēks, kuru godāja par ķēniņu Salamanu. Viņam bija viss, ko sirds varēja vēlēties. Viņam bija slava, gods, prāts un milzīgas bagātības. Viņam bija ap 1000 sieviešu (apmēram 700 sievas un 300 galma-dāmas), kas nevienam Universitātes studentam pat sapņos nevarētu rādīties! Un ar visām tām viņš bija izbaudījis visus mīlas priekus. Viņš savā dzīvē bija piedzīvojis VISU, un mūža galā nonāca pie secinājuma, ka visam tam bez Dieva nav nekāda piepildījuma! Un vai tad nebūtu prātīgi paklausīt vienam no pasaules gudrākajiem cilvēkiem?!

— *Kāds vienaudzis man reiz teica: "Es ticu Dievam, taču mani draugi Viņam netic! Es nevēlos nokļūt paradīzē, ja tur nebūs manu draugu..."*

— Cilvēkam vajadzētu tā nopietni novērtēt, kurš tad īsti ir viņa draugs. Ja tev gadītos laimēt kādus pārdesmit tūkstošus rubļu, tu kļūtu diezgan populārs savu draugu vidū. Bet var gadīties tavā dzīvē kādas neveiksmes, un

tu pēkšņi secināsi, ka nav vairs neviena, kas tevi gribētu uzklaustīt! Kamdēļ gan cilvēki mēdz splaut Jēzus draudzībai piedāvātajās rokās, ja viņš ir apsollījis būt tev tuvāks nekā tavs paša brālis?!

— *Kāda 30 gadus jauna sieviete, noskatoties TV raidījumu par ekstrasesiem, man teica, ka labprātāk vēlētos, lai viņu izārstē sātans, nekā mirt no Dieva...*

— Cilvēkam nevajadzētu būties no tā, kas var iznīcināt jūsu miesu šeit uz zemes, bet gan drīzāk no tā, kas var iznīcināt kā jūsu miesu, tā jūsu dvēseli ellē! Cilvēks, kurš tā runā, neapzinās tos kritērijus, par kuriem viņš izšķiras! Cilvēks neapzinās, par kādu samaksu viņš izpērk tās pāris dieniņas, ko viņš ilgāk nodzīvotu šeit zemes virsū. Neapzinās, ka viņš samaksā par to AR VISU SAVU MŪŽĪBU!

— *Ja Dievs var baudīt visatļautību, vai arī grēkot Viņam ir atļauts?*

— Tikpat veiksmīgi tu man varētu jautāt apmēram šādi: "Vai Dievs spēj uztaisīt tik lielu akmeni, ka Viņš pats to vairs nespēj pacelt?"... Mums jāsaprot, ka Dievs nedara neko tādu, kas būtu pret Viņa raksturu!

un ELPO tieši šī paša iemesla dēļ! Tādēļ saliksīm šīs pasaules maltīti atpakaļ mugur-somā, celsim to plecos un mēģināsim celties arī paši. Tad notrausīsim sviedrus no pieres un sāksim vēlreiz šo ceļu staigāt, lai arī pēkšņi konstatētu, ka nezin kādēļ atkal atrodamies pašā ceļa sākumā! Kāds varbūt jautās: "Cik tālu lai ejam? Kad gan reiz būs tie vārti?" Es domāju, ka šo ceļu iedams, cilvēks pamanīs, ka tas kļūst aizvien platāks un gludāks, līdz ir tik plats, ka tā malas vairs nav saredzamas! Tad nu cilvēks var pat nepamanīt, kuru brīdi viņš caur šiem vārtiem iegājis! Tādēļ gribu jums visiem novēlēt, lai Dieva svētība ir ar ikvienu no jums šajā ceļā!

Jūsu ceļabiedrs
MĀRIS VITOLS

Ja lasot ir radušies jautājumi, jums labprāt atbildēt palīdzēs Māris un Jolanta. Mūs varat sastapt "UA" redakcijā.

1990.gada Ziemassvētkos Rīgā pulcējās pasaules latviešu rakstnieki. "Salidojumu" organizēja RS, lai pārrunātu literatūras organizatoriskos jautājumus — tāda bija ideja. Istenība, kā aizvien, izdarīja korektīvas. Vispirms jau nebija neviena, kas pārstāvētu un runātu par tālajā Austrālijā tapušo un topošo dailliteratūru, tās guvumiem, zaudējumiem, ķībēlēm, bet tur dažā ziņā problēmu ir visvairāk. No pārējās trimdas literāriem skaudrām domām un atziņām, arī rosinājumiem bagātas bij Margītas Gūtmanes, Sarmas Muižnieces un Aivara Ruņģa uzstāšanās, bet no mūsējiem — Andrim Kolbergam. Kopumā saiets atstāja samērā pajukušu iespaidu un tur vainojami organizatori un intonācija, kādā Latvijas literāti runāja par izdošanas grūtībām — pat visdraugiskākajā situācijā cilvēks nedrīkst zaudēt pašcieņu, ja grib, lai darījuma lietas tiktu kārtotas uz līdztiesības pamatiem. Nabadzība ikkatram liek izbrist pazemojumu, apvainojumu dūkstis, bet tās pārvar tas, kas paceļas tām pāri, — šo patiesību mūsu "dvēseļu inženieri" savā satraukumā aizmirsta.

Margīta Gūtmane, dzimusi Jelgavā, uz Vācijas viņu izveda mātes māsa nepilnu gadu vecu. Dzīvo Hamburgā. M.Gūtmane raksta dzejoļus, prozu, pie mums iznākusi viņas bērnu grāmata "Minkāns".

Roberts Mūks, dzīvo ASV vidienē. Profesionāls filozofs, viņa dzejoļu atbalsis var samānīt I.Ziedoņa dzejā. Viņam iznākuši trīs krājumi, uz saietu dzejnieks atveda jaunāko "Kali Jūga dzen velnu". To jūs varēsiet lasīt arī Universitātes bibliotēkā.

ANDA KUBULIŅA

...vēstule

Mātes valoda — Tava valoda — valoda trimdā

Tā nav Tava valoda, kādā es runāju. Tā nekad nav bijusi Tava.

Tava valoda līdz ar Tevi palika Latvijā. Pēdējā brīdī. Uz visiem laikiem.

Tu man to nekad netīki mācījusi.

Kā man jebkad ar Tevi saprasties? Kādā valodā? Un kur?

Tu savā valodā biji mājās. Tu nemaz nesaproti, ko tas nozīmē — būt mājās — būt mājās savā valodā!

Tu pieņēmi, ka arī man jābūt mājās šinī — Tavā — valodā. Ne latviešu, bet m ā t e s valodā.

Bet tā tas nebija. Toreiz, kad Tu sāki rakstīt, es biju mājās tantes valodā. Es to runāju tik ilgi, līdz viņa nomira. Līdz ar viņas nāvi izbeidza eksistēt arī šī valoda.

Kas zina, kas būtu noticis, ja Tu šajā laikā būtu sākusi rakstīt biežāk. Bet pēc tantes nāves notika tieši pretējais — mēs viena otrai sākām aplūst. Uz visiem laikiem.

Šodien es runāju s a v ā valodā. Tā ir Tavas valodas trimda, jo es esmu trimdā, izrauta ar visām saknēm. Diez', vai Tu saproti to gadiem ilgo svešumu, kas nāk lietām un vārdiem līdz un mūs ar katru gadu vairāk attālina. Jo vairāk es to apjēdzu un izjūtu, jo vairāk es attālinos no Tavas valodas un — jo lielāka kļūst nepiederība.

Es esmu gadiem ilgi izmisīgi vēlējusies būt kādā drošā valodā ar neapdraudētiem teikumiem. Būt valodā mājās.

Mana latviešu valoda saistās ar bēgļu nometnēm — ar visu to laiku, kad izceļošana vēl nebija sākusies. Kāda uztraucoša latvietība palikusi prātā, kāda dzīves pilna. Kaut kādas viegli gaistošas atmiņas par "mājām" — bēgļu nometnēm. Manas mājas — nepārtrauktā pārvākšanās no vienas nometnes uz otru.

Redzi, mēs savā valodā varam vairs tikai aptuveni saprasties, nekad vairs pavisam. Trimdā tā var būt tikai līdzīga, bet nekad vairs tā pati. Tā atšķiras ar savu realitāti no tās Latvijā — bet arī no realitātes Austrālijā, Kanādā, Anglijā, Zviedrijā.

Tā nav mana privātā izolācija, bet pati situācija mani izolē. Un es varu izstiepties vai sarauties ar savu rakstīšanu latviski.

Jeb tieši tādēļ es esmu tik izolēta? Kādēļ latviski rakstītais ir tik bezgala svešs? Itin viss? Nekas mani nesasniedz, itin nekas un nekur.

Pirmajā brīdī var likties, ka tieši latviešu valoda mūs vieno visā pasaulē. Bet pakasot tikai mazliet dziļāk — vai tā nav mūsu visu kopējā valoda, kas mūs daudz nežēlīgāk šķir? Jo padara mūs vienu otram svešus? Es nesaprotu Austrālijas latvieša rakstīto. Un arī Latvijā rakstītais man gandrīz viss ir svešs. Arī tas, kas tur teikts par trimdu. Bet tas tikai nozīmē to, ka es un mana — mūsu — trimda viņiem tikpat sveša.

Latviešu rakstnieku pirmajā tikšanās reizē Stokholmā (1989.gada jūnijā) Imants Ziedonis teica zīmīgus vārdus — ka trimdas literatūra viņam ir kā atrauta otra puse (vai tamlīdzīgi).

Nemaz neraugoties uz to, ka šāds teikums līdz manai apziņai nespēj nonākt, ir jāapsauba, vai tas tā ir. Vai no Latvijas raugoties Austrālijas un Amerikas trimdas latvietis ir tuvāks nekā no Vācijas skatoties? Vai Ziedonis saprot trimdu — un pie tam kā savu pazaudēto daļu, ja mēs paši sevi nesaprotam? No manis nekādas daļas (un kur nu vēl pazaudētas) pa pasauli nemētājas apkārt.

Jā, protams, mēs esam apzagti par savu piederības un kopības sajūtu. Toties Ziedonis ir "tautas rakstnieks", kas vārās tautiskā katlā. Es nekad nebūšu Ziedoņa atrautā puse, jo viņš man ir un paliek svešs. Arī viņa teiktais.

Protams, ja mēs aizbraucam ciemos uz Austrāliju vai Latviju, visu latvisko nonivelējam līdz tautas dejām un koriem, tad mums jau vēl kaut kas kopējs ir — jo arī mūsu meli ir vienveidīgi. Kā vienā, tā otrā pusē.

Diez', vai Tu saproti, ko nozīmē: burtiski ar katru vārdu turēties pretī visai ikdienas realitātei, kādā tā nu reiz ir ap mani un kādā es dzīvoju, tai milzīgajai vācu ierastībai, kas ik mirkli tev veļas vīrsū un no kuras tu nekādi nespēj izbēgt vai tikai

izvairoties. Teikt tai pretī: NĒ! Un šo svešo ikdienu — kura tev nemaz tik sveša nav, jo tā ir tava, TAVA! — ne tikai noliegt, bet tai pavisam citā realitātē — par kuru tu zini, ka tādas nav nekur pasaulē — dot kaut ko pozitīvu pretī.

Tieši aiz šī iemesla man ir tiesības protestēt pret šo vieglo paķeršanu. Ziedonis varēja savu sniega pikū nest no Cēsim līdz Aucei. Labi, tā viņam gan pa ceļam izkusa, bet ja es saku: — Snieg! — tad tas vēl ilgi nenozīmē, ka patiesi snieg. Ne vella no sniega, nevienā valodā, un kaut arī būtu aiz loga trakākais sniegputenis. Manā valodā nesnieg. Es schneit auch nicht. Det snoar icke. Esta' nevado? I'm dreaming of a White Chirstmas... Visu mūžu nesnigs, kaut arī ielas būtu baltas. Tādēļ arī vasarās snieg ir zaļš. Man nav jāpierāda kāda patiesība valodā, jo tādas nav. Sniegas var būt zaļš. Jeb melns. Pēc patikas. Valodas nebaltās dienas.

Manā valodā sniegš ienāk kā īsa skaņa un izkūst tanī pat mirkli, kad skaņa izskan. Nekādi sniega mākoņi nav saozāmi. Es nekad nepanāksu to, ka manā valodā snieg, ka es vienkārši atveru logu un valodā ieplūst sveigis ziemas gaiss.

Es gribēju turpināt, ka mani vārdi ir sasakuši, skābeni nostāvējušies, bet tā nav taisnība —

mēs esam izstumti, izslēgti, izbēguši, jā, arī: aizbēguši no savas valodas realitātes. Mūsu valoda ir kādreiz dzīvās valodas pārpalikums.

Kā man var pārnest, ka mani teksti ir abstrakti, ja mana valoda, mana latvietība vairs notiek tikai manā galvā? Viss cits jau gadiem ilgi ir vāciski. Es pati esmu pilnīgi abstrakta.

Šis ir galds. — Tas ir galds? — Nē, tas nav galds, jo tas ir ein Tisch. Vispār — viss teikums ir nepareizs, jo pareizi tam jāskan: Das ist ein Tisch — bez jebkādas jautājuma zīmes. Šī galda un šīs darba istabas fakts ir tas, ka das ist ein Tisch, dies ist ein Arbeitszimmer. Tisch iznīcina galdu. Dažreiz viņš to neitralizē, un galda vairs istabā nav. Lietas sevi tiktāl neitralizē, ka tās izbeidz būt. Es tad sēžu tukšā istabā un nekas vairs netraucē vārdu norisi manā galvā. Laimīgas dienas.

Bet ir arī tādas dienas, kad visas lietas man turas vāciski pretī jau no agra rīta. Es situ vācu burtus savā rakstāmmašīnā, iela man paveras vāciska, visas sarunas norit vāciski. Nieviens vārds nav spējīgs dzīvot citu dzīvi. Es pierakstu — ES — un to tūlīt izvītroju. Nav nozīmes šodien mēģināt sevi apliecināt, jo no pieredzes es zinu, ka viss, ko es panāksu, ir sevis nonīcināšana, nonievāšana un noliegšana.

Gadiem ilgi esmu apgalvojusi, ka esmu šinī valodā. Tie ir meli — sev un citiem. It kā trimdā varētu būt kāds autonomas nostūris, kurā nolist un justies kaut mazliet drošībā, kas spētu dot it kā patvērumu, tādu kā mājas, dzimtenes sajūtu. Kāda ārprāta doma — patverties un glābties valodā — un pie tam tādā, kas pati mirst.

Manā valodā ir visa bēgšana, nedrošība, svešums, maldi. Manā valodā ir trimda. Un ne tikai latviešu, bet visu tautu bēgļu trimdas.

MARGĪTA GŪTMANE

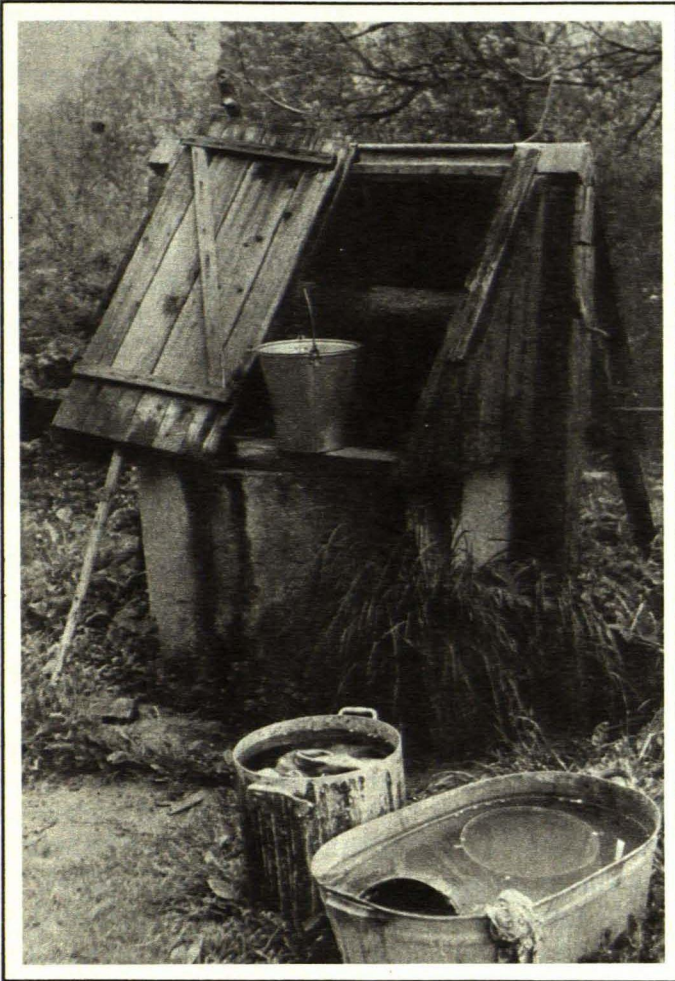
Roberts Mūks

Ironisks pašportrets

Šodien man tik runāt tikai simbolos un
metaforās,
Šodien es jūtos kā dzejnieks,
Varētu teikt — svinīgi pacilāts.
Es noskatos uz dzīvi no augšas —
Olimpiski, metafiziski un, piedodiet,
Drusku sarkastiski.
Nē, es nesmiņu par cilvēciskām bēdīgām —
Es tikai visu, ko redzu, ielieku pēdīgās.

Rīt es nokāpšu no pjedestāla
Turpat kur eksistenciāli knosās
Tādi kā es un citi
Parazīti.

Es ceru, ka uz Ziemsvētkiem būs sniegš, —
Teica vecīte.
Viņai nebija nekā cita, ko teikt.
Kāds baltumiņš jau vajadzīgs,
Kāda dreboša svecīte, lai neaizrītos ar tumsu,
Kāds spārnots marcipāna zirdziņš.
Tik maz vajag. Tik liela ir šī diena.
Kā tad tas isti bija — tur Betlemē?
Vai saule apstājās?
Notrīcēja zeme?
Hronikas klusē. Debesis apmākušās.
Drīz būs sniegš.
Noteikti būs.

• MĀRA DEDZIŅA FOTO

Dinozauru konference

Atskan zvans. Viņi apsēžas pie gara, tukša
galda.
Galvenais zaurš — galda galā,
Pārējie — saskaņā ar rangu — gar malām.
— Ko nu, saka Balss, cik tālu tas var vest,
Ja cilvēkiem nav ko ēst?
Bet lūdzu mieru, biedri zauri,
Viss vēl nav pavisam cauri,
Kancelers Kōls uz kādu laiku
Mums atsūtīs pietiekoši paikas.
Mans draugs Bušs — ekspertus — pamācīt,
Kā to paiku taisnīgi sadalīt.
Proti tā, lai katram kaut kas tiek

Un lai manā impērijā nekas radikāls nenotiek.
Pēc tam es sūtīšu savu emisāru pie pāvesta,
Lai viņš pavēstī,
Ka ir iestājies mūžīgs miers virs zemes,
Un ka lielgabalus nu var pārkalst lemesī.
Tā. Tagad, biedri zauri, jūs varat iet pie
velna.
Jo man pēkšņi uznāca melnais.

Dzīves karuselis

Nekas daudz
Nav mainījies dienu skrejā
Kopš pirmmātes levas laikiem.
Katrs brauc
Ar pašražotu tvaiku
Te uz augšu, te atkal lejā.
Bet tas nav slikti,
Jo galu galā —
Ko tas dotu, ja mēs visi
Stāvētu tikai malā. —
Tad jau tas karuselis
Pa tukšo vien trauktos,
Pa tukšo vien, —
Izņemot iespēju, ka stāvēt malā.
Mēs kaut ko ieraudzītu
Augstākos plauktos.

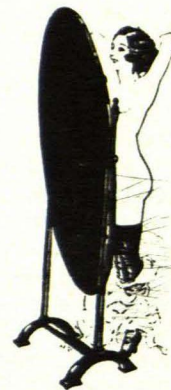
Jaunie spoki

Ir skaidrs, ka no pasakām
Vairs nevar dzīvot.
Var tikai aizrīties — kā ar asakām
Un tad būs asaras acīs...
Var tikai pasmaidīt — nosacīti.
Bet, mon Dieu*, kur tad tie spoki palikuši?
Vai tad tas tik vienkārši — pazust un basta?
Pēc entropijas likuma
Ir notikusi tikai transformācija,
T. i.,
Spoki ir pārdzimuši citā kastē.
Šodien
Mēs tos nēsājam līdz visādās kastēs,
Bļaujošās, dārdošās, aurojošās, šņācošās.
Šodien
Viņi mūs uzrunā no televizoru tūbām
Ar krāsotiem matiņiem, vaigiem un lūpām.
Skaisti spoki — optimistiski un nemistiski.
Šodien
Spoku ir tik daudz
Ka viņi nemaz nav jāizsauc.
Tas nekas, ka no pasakām vairs nevar dzīvot.
Ka tik dzīvo,
Ka tik dzīvo —
Kaut vai no nedzīvā.

*— franču val. "mans Dievs"

Šai dzīves ievārijumā kaut kā trūkst.
Dažu sastāvdaļu par daudz, dažu — par maz.
Interesanti — kas to vārijis...
Viņam / viņai noteikti nav bijis īstas
konceptijas

Par to, kādai jābūt pareizai proporcijai.
Bet varbūt
Tas viss sasviests kopā bez noteikta plāna,
Joka pēc vai pēc — modernisma stilā.
Tādā gadījumā
Man pašam būs jāizdomā,
Kā tai virai par daudz, ko pielikt klāt,
Un — vai vispār ir vērts to saglabāt.
No otras puses (ai, vienmēr tā otrā puse!)
Būtu labāk ar šo domu iet padusēt.
Varbūt rīta pusē,
Gaismiņai svīstot,
Izrādīsies, ka tikai no tā, kā trūkst,
Var dzīvot tā pa istam

Kā jau katru pavasari, arī šogad daudzi vīrieši pārsteigti pamanīja, ka viņiem blakus atrodas sievietes. Lai ieviestu kaut nelielu skaidrību viņu apjukumā, mēs publicējam aptauju — ko domā sievietē. Šī aptauja jau izdarīta 1938. gadā, šogad pētījumi veikti atkārtoti un, lai cik dīvaini tas arī nebūtu — rezultāti pilnīgi sakrīt. Tātad — mums nav nekādu tiesību pārņemt sievietēm nepastāvību un svārstīgumu.

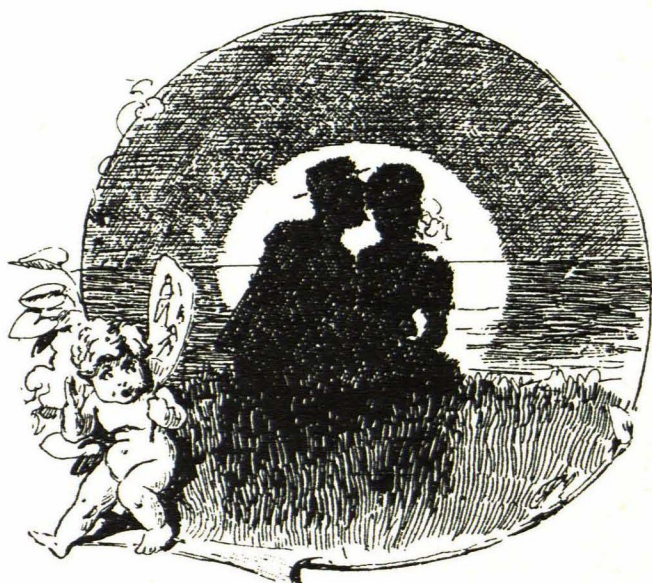
...18 gados

...23 gados

...35 gados

...50 gados

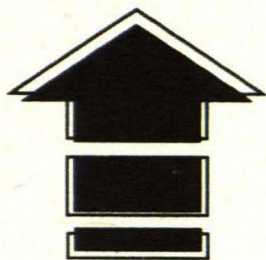
♥ Vajag dzīvot no svaiga gaisa un mīlestības.	♥ Var dzīvot no svaiga gaisa un mīlestības vien.	♥ Nevar dzīvot no svaiga gaisa un mīlestības vien.	♥ Vēl ir nelgas, kas dzīvo no gaisa un mīlestības.
♥ Filmu aktieri ir lieliski vīrieši.	♥ Lidotāji ir lieliski vīrieši.	♥ Ir tikai lieliski veikalmieki.	♥ Lielisku vīriešu ir tikpat maz kā lielisku sieviešu.
♥ Mana mazā šuvēja ir tiesām ģēnijs.	♥ Mans drēbnieks ir ļoti dārgs, bet es bez viņa nevaru iztikt.	♥ Kleitām jābūt tādām, lai es izskatītos slaida.	♥ Pats galvenais — ziemas mētelim jābūt siltam.
♥ Ja ir lieki desmit lati, tad var daudz ko iesākt.	♥ Ja ir lieki simts lati, tad var daudz ko iesākt.	♥ Ja būtu lieki tūkstsoti lati, tad varētu daudz ko iesākt.	♥ Lats paliek lats.
♥ Dārzs ir domāts pastaigām mēnesnīcā.	♥ Dārzā var plūkt puķes.	♥ Dārzs ir ērts tanī ziņā, ka bērni tur var rotalāties.	♥ Dārzā jāaudzē augļi un saknes.
♥ Slaidai būt — pavisam viegla un dabiska lieta.	♥ Slaidai būt ir viegli.	♥ Slaidai būt ir apgrūtināsi.	♥ Slaidai būt ir lieki un nevajadzīgi.
♥ Vīrieti var savaldzināt ar skaistumu.	♥ Vīrieti var savaldzināt ar eleganci.	♥ Vīrieti var savaldzināt ar inteliģenci.	♥ Vīrieti spēj savaldzināt tikai sieviete, kuru viņš mīl.
♥ Labs ēdiens ir zemē nosviesta nauda.	♥ Labs ēdiens ir liela bauda.	♥ Labs ēdiens dara resnu.	♥ Pēc laba ēdiena der labi atpūsties.
♥ Viss ir labi, jo mēs mīlam viens otru.	♥ Viss ir labi, jo viņš mani mīl.	♥ Viss ir labi, jo es viņu mīlu.	♥ Viss ir labi, jo mēs viens otru ļoti mīlam.
♥ Ģimenes scēnām jābūt ļoti uzjautriņošām.	♥ Ģimenes scēnas ir riebigas.	♥ Nepatīkami vienmēr piekāpties, lai izvairītos no scēnām.	♥ Ak, cik tas bija jocīgi, kad mēs vēl taisījām scēnas!
♥ Dzīve ir manta, kas jāizšķiež.	♥ Dzīve ir manta, kas jāizdod.	♥ Dzīve ir manta, kas gudri jāpārvalda.	♥ Dzīve ir manta, ar ko jāapietas ļoti taupīgi.
♥ Es drīz sasniegšu savas dzīves ideālu.	♥ Es drīz sasniegšu savas dzīves ideālu.	♥ Es drīz sasniegšu savas dzīves ideālu.	♥ Es drīz sasniegšu savas dzīves ideālu.

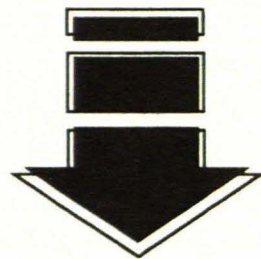
Kas ir skūpsts?

Skūpsts, pēc Dāla definīcijas, ir vienreizēja pieskaršanās ar lūpām par milas, draudzības, cieņas u. tml. zīmi. Taču tas ir arī viens no jūtu izteikšanas paņēmieniem. Poļu zinātnieki izskaitļojuši, ka "parasta" skūpstā laikā darbojas divpadsmit lūpu muskuļi, "dziļā" skūpstā — pievienojas vēl septiņpadsmit mēles muskuļi. Skūpstā laikā sadeg divpadsmit kaloriju, partnerim tiek nodots 250 baktēriju un vairāki vīrusi. Katrs apskāviens divreiz paātrina sirdsdarbību un saīsina mūžu par trim minūtēm.

Un tomēr nekādas bažas par nākotni nespēj mazināt cilvēku tieksmi pēc skāvieniem un skūpstiem...

TAUTAI JĀPAZĪST SAVI VAROŅI

**"PARASTI ES SĒŽU
ASTOTAJĀ STĀVĀ PA KREISI..."**

/ A. VOLMĀRS /

Apmēram tā teica ANDREJS, kad vienojāmies par randiņu. Tas man lieti noderēja pāris dienas vēlāk, taujājot pēc VOLMĀRA kunga apartamentiem. Jau pēc mirkļa saulīte, laudzama sev ceļu caur zaļojošās palmas zariem, izzīmēja specifisku zīmējumu allaž smaidīgajā Andreja sejā. Kad biju omulīgi iekārtojies, Andrejs pēkšņi atzinās, ka viņam garšo konfektes! Te nu es nekādi nespēju noklusēt, ka, skrienot garām supermarketam "Minsk", man izdevās pret cigarešu talonu iegādāties "Prozit" kasti. "Brīnišķīga sakritība," — nodomāju, ļaudams izkust zem mēles pastumtajai delikatesei — "mums abiem garšo konfektes!" Ļaujot šai domai kā karstai tējai izplūst pa visu ķermeni, pēkšņi atceros, ka neesmu šeit nejausi. Manas aizdomas vēl vairāk pastiprināja man pievērtais Andreja jautājošais skatiens. Hm! Ko tādu pajautāt, lai tā smalki izprovocētu Andreju pastāstīt kaut ko par studiju gadiem?!

— Bet jūs taču savulaik diezgan veiksmīgi esat studējis žurnālistos?

— Kāpēc jūs domājat, ka veiksmīgi? Es gan savā 7 gadus ieilgušajā studiju laikā to netiku manījis! Atceroties šo laiku, man mati ceļas stāvus tā ārprātīgā nervu drudža dēļ, kas mani ik reizi pārņēma īsi pirms sesijām. Daudz ko ieguvu mācoties to, kas man pašam likās lietderīgi. Tolaik es diezgan daudz lasīju Ļeņinu! Vēl vairāk nekā no mums to prasīja! Jau toreiz es sapratu to, cik viņš veikli visu ielānojis. Universitāte man iedeva zināmu sistēmu, kas katrā ziņā bija diezgan svētīgi.

— Ja jūs salīdzinātu sava gadagājuma žurnālistus ar jaunās paaudzes kolēģiem, vai būtu kas tāds, kas raksturīgs tikai jaunajiem?

— Šāds salīdzinājums noteikti runātu par labu jaunajiem. Manas paaudzes kolēģiem, ienākot žurnālistikas pasaulē, līdzās oficiālajam cenzoram iekšā sēdēja katram savs iekšējs cenzors, kas jau laikus nodeva signālu uz smadzenēm, kas ies un kas neies cauri. Jaunajiem šī cenzora nav. Jaunie ātrāk strādā, skatoties uz sevi un pasauli. Mēs atnācām, skatoties uz vecākajiem kolēģiem!

To sacījis, Andrejs piecēlās, klusi piegāja pie durvīm, tad, brīdi klausījies, spēji atrāva tās vaļā. Tur neviens nebija. Tad viņš pienāca un nobažījies apvaicājās:

"Kā tev šķiet, vai vispār kāds to lasīs?"

"Tik ļauni jau nav," mierināju viņu. Tādēļ cītīgi jo cītīgi lasiet arī tālāk, lai Andrejs neapvainojas.

— Ko jums uz ielas, garāmejojot, visbiežāk iečukst ausī meitenes, būdamas kaislīgas TV mīlētājas?

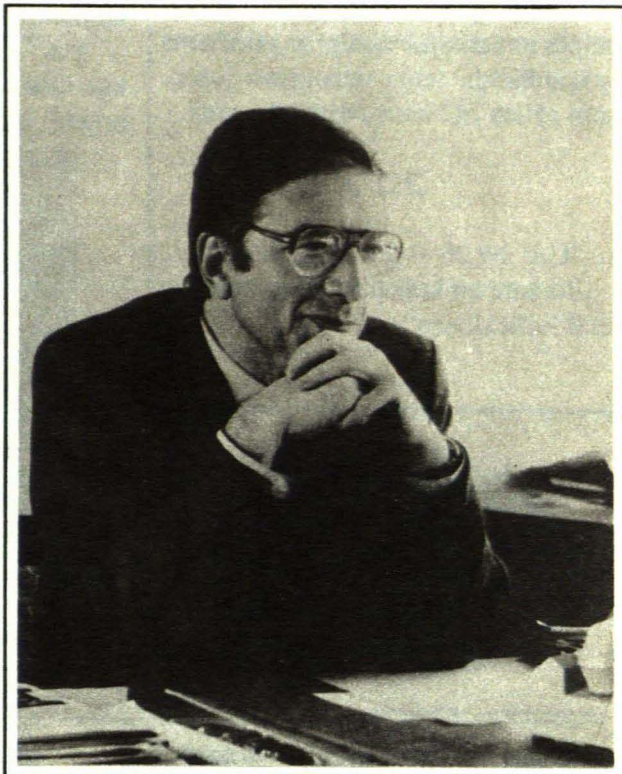
— Viņas visas nezina kāpēc saka "VOLMĀRS", it kā es pats savu uzvārdu nezina!

— Kāds ir jūsu sievietes ideāls?

— Man jau dikti patīk tās ar kupliem matiem, skaistām lūpām un acīm, foršām krūtīm, garām kājām, kaifīgu dibentiņu, un visas tās, kas mani saprot!

— Ko par to saka jūsu sieva?

— Viņa pie tā ir pieradusi, bet ne apradusi. Tomēr "no vilkā baidies, mežā neej!"

• DZINTARA LIEPIŅA FOTO

— Kāds ir jūsu politiskais credo?

— Man mājās ir plate, uz kuras arī ir rakstīts "Credo"! Bet patiesībā man nemaz tāda credo nav. Vienīgi dažreiz pārdzīvoju, ka politikā nav vietas ideāliem, romantismam un tamlīdzīgām lietām.

— Vai ir kāda vieta šai pasaulē, kura jums ir sevišķi mīļa?

— Tā varētu būt Latvija, bet ja konkrēti, tad šādu vietu varētu atrast jūras krastā.

— Pirms pāris gadiem kādā no "Zaķusalas ritmu" šoviem jūs ieminējāties, ka diemžēl jums nav bijusi izdevība pabūt aiz Padomijas robežām!?

— Tagad gan es esmu vai pusi Eiropas apbraukājis. Gan jāteic, ka tam nebija nekāda sakara ar šo raidījumu!

— Vai jūs lasāt "Universitātes Avīzi"?

— Tikpat bieži, cik bieži lasu Kurtu Vonnegūtu!

Vēl kādu brīdi mēs pačalojām par dzīvi, mazliet pastudējām "UA" sexa numuru, līdz Andrejs ieminējās, ka viņam zvanīšot Pauls!

"Visu cieņu valdībai," — nodomāju un virzījos uz durvju pusi. Tad pagriezos un ļāvu runāt iekšējai balsij: "Čau, Andrej! Tauta ir ar tevi! Satiksīsimies nākamtrešdien jūras krastā..." Atceries, mans prieks un acuraugs, tas viss notika astotajā stāvā pa kreisi! Neaizmirsti — astotajā pa kreisi!

INGERŪNAM konfektes palīdzēja apēst

ANDREJS VOLMĀRS

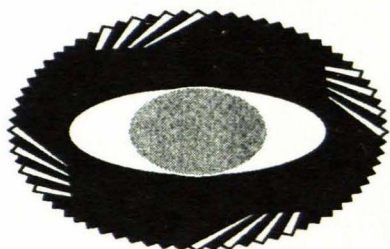

**Atsauksmes
"UA" smalko
aprinu hronikai**

Izlasījis pēdējo smalko aprindu hroniku, redakcijā ieradās sašutušais Susurs un sašutis paziņoja, ka viņš EC telpās nodarbojas vienīgi ar saldējuma izšķaidīšanu, telpu uzkopšana joprojām paliek EC štata darbinieku ziņā.

□ □ □

"UA" Nr 26 — 27. 11. lpp. jālasa: aforismi no krājuma "Maximen und Reflexionen"

Students Jānis Bērziņš nejauši, nostājoties blakus, uzrunāja dažas studentes: "Kāpēc jūs nelasāt "UA"?" Atbilde bija graujoša: "Tur nekā nav." (Kā var zināt, ka tur nekā nav, ja to nelasa?) Jānis Bērziņš neatlaidās: "Kas tajā būtu, ja jūs lasītu?" Atbilde sekoja izsmiejoša: "Sensācijas un humors."

"UA" nobažījies, ka zaudēs labākās lasītājas, izsūtīja korespondentu brigādi meklēt sensācijas. Daudzi at-

griezās vilušies, ka dabūjuši atbildi, ka pati dzīve ir viena liela sensācija, taču dažiem veicās labāk. Svinīgi atklājam sensāciju stūrīti. Humors? Reizēm drusku jokojam.

SENSĀCIJA!

Katrā kolektīvā ir personības, bet juristi katrs esot personība, pie tam tik liela, ka sabiedrisko dzīvi katrs velk uz savu pusi. Vecie kornijaunatnes aktivisti vēl tagad ir aktivisti. 3. kursa I. grupas meitenes vēlējas ar laikraksta starpniecību pateikt kursa biedram Arnim, kurš dažreiz visām meitenēm izmaksā pusdienas restorānā. Viņas Arni uzskata par istu virieti un teica šādu frāzi: "Virietim dabūt naudu nav problēma, bet, ja viņam tā ir problēma, tad tas nav īsts virietis!"

ZB! ZB! ZB! PAR VĒLU TU NĀC!

MĒS TURPINĀM PIENĒMT SLUDINĀJUMUS

Akadēmiskā vienība "Austrums" (dib. 1883 g.) aicina nākt talkā sava dibinātāja un vecbiedra, pirmā Latvijas valsts prezidenta Jāņa Čakstes runu, rakstu un vēstuleju grāmatas sakopšanā. Visus interesentus, it īpaši vēsturniekus, visus, kam būtu nodertgas ziņas par šī demokrātiskā valstsvīra literāro mantojumu, lūdz zvanīt pa tālr. 766114

Aicinām piedalīties
VALMIERAS 1. VIDUSSKOLAS
70. GADADIENAI

veiktajos svētku pasākumos
1991. gada 17. maijā plkst 16.00 skolas absolventus, kuri skolu beiguši 1920.-1965 g.
18. maijā plkst 16.00 skolas absolventus, kuri skolu beiguši 1966.-1990 g.

Orgkomiteja.

Vēlam panākumus
Vispasaules Kulturālas Ozona
Aizsardzības Sūniņai
"SKUDRINIEKS"
Draugi no Čemulpo (Koreja).

DARBS

Olaines 1.vidusskola

1991./92.mācību gadā aicina darbā

- angļu valodas
- vācu valodas
- jaunāko klašu
- mūzikas skolotājus
- psihologu

Var nodrošināt ar apdzīvojamo platību. Svešvalodu skolotājiem un psihologam darba slodze un alga pēc vienošanās. Pieteikties pa tālruni 962860,962869.

*To, kas pietrūkst
Jūsu somā, atradīsīt
mūsu nomā!*
**LU Tūristu Klubs
iznomā preces
sportam un tūrismam.**

**LUTK organizē
TŪRISTU SALIDOJUMU**

Ķegumā 10.-11. maijā
Programmā: kājnieku, ūdens,
velo, orientēšanās (arī nakts) un
ģimeņu sacensības.

LU Tūristu Klubā
sākusies reģistrācija vasaras
braucieniem -
1.jūlijā uz *Kirgīziju*
un *Ziemeļtjanšanu*
2.augustā uz *Kamčatku*
un *Elbrusu*

LUTK adrese: Rīga, Raiņa bulvāris 19, 10. telpa. Tālr.223114

"UNIVERSITĀTES AVĪZE" iespiesta firmā "RONDO" Lejupe ielā 5.
Salikts ar datoru "MACINTOSH SE", noformēja Mārtiņš & Mārtiņš.
Redakcijas adrese: 226098 Rīga, Raiņa bulvārī 19, 121. telpā,
tālrunis 222944
Redaktore Ilze Brinkmane.

Redakcijas viedoklis ne vienmēr
sakrīt ar Universitātes vadības,
rakstu autoru un viņu draugu
viedokli.